

“I cvrči, cvrči...”

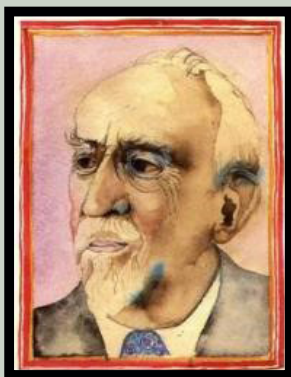
Cvrčak¹²

Tema broja: “ZaIGRAna škola”

*List učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora
Nova Bukovica*

- 2 Riječ uredništva
- 3 Dogodilo se
- 6 A sad malo opširnije
- 14 Školski projekt
"ZalGRAna škola"
- 16 Život oko nas
- 20 Moje pjesme, moje
slike, moji snovi
- 24 Stihovima kroz zavičaj
- 25 Put putujem
- 26 Pametnica, smijalica

IMPRESUM

"Cvrčak", list učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, svibanj 2015., broj 12, godina XII.
Izdavač: OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, Zagrebačka 28, 33518 Nova Bukovica, tel./fax 033/564-018, e-mail: vladimirov.list@gmail.com, web: <http://skola@os-vnazora-novabukovica.skole.hr/> | Novinari: Irena Marušić, Barbara Stjepanović, Marijan Skrnčić, Antonia Barbara Brzica, Monika Kojić, Ana Skrnčić, Magdalena Krpan, Marta Jursik, Veronika Brzica, Lucija Podolski, Iris Penov, Marija Grdić, Leona Kordi | Odgovorna urednica: Božica Filipović Veg | Glavna urednica: Irena Marušić, 8. r. | Suradnici: Vladimir Bičanić, Eva Turza Mitrović, Darko Samardžić, Mirko Milak, učiteljice RN | Grafičko oblikovanje: Vladimir Bičanić | Naklada: 80 primjeraka | Naslovnica: učenici i učiteljice PS Miljevci | Zadnja stranica: fotografije djelatnika škole, redom: Lareta Zubrić, Marinko Nekić, Ivana Đurasek, Darko Samardžić, Ksenija Vujić, Đorđe Stanisavljević, Vera Panić, Slaven Mađarić, Tihana Mađar, Mirko Milak, Dragana Dropulja, Marija Majer, Vladimir Bičanić, Jasminka Stošić, Božica Filipović Veg | Tisak: Grafoprojekt Virovitica

Dragi učenici, roditelji, učitelji, fanovi naše škole!

Čast mi je i neizmjerljivo zadovoljstvo predstaviti vam novo izdanje našeg školskog lista „Cvrčak“.

Prošli smo vrlo brzo i kroz ovu školsku godinu, a na sljedećim ćete stranicama imati priliku saznati o svim događanjima u školi i izvan nje, koja su budno pratili učenici školske novinarske skupine. Bavili smo se raznim projektima, humanitarno smo pridonosili, brinuli o planetu Zemlji na puno načina, sudjelovali na mnogim natjecanjima, u kojima su učenici naše škole osvojili izvrsna mjesta i uspješno predstavili svoju školu i mentore. Bilo je tu i mnogo drugih aktivnosti o kojima smo rado pisali i koje su popraćene fotografijama. Uz ovogodišnji projekt „ZalGRAna škola“ naučili smo mnogo toga o igrama naših baka i djedova te vam želimo predstaviti naučene igre u nadi da ćete katkad zaboraviti na tehnološke naprave i zaigrati ih sa svojim najdražima.

Školu, u kojoj su stekli mnogo prijatelja, u kojoj su se možda pojavile i prve simpatije, napuštaju ovogodišnji osmaši pa im želimo uspješan upis u željenu srednju školu, a predškolicima, koji tek ulaze u svijet znanja, želimo srdačnu dobrodošlicu! Također vama, našim vjernim čitateljima, želimo sretan Dan škole i ugodne ljetne praznike, a do sljedećeg puta recite: „CVRČAK!“

Irena Marušić, 8. razred, urednica

***Mi smo djeca. Igramo se.
Al nam igra prazna nije:
kao sunce rad budući
kroz nju već se nama smije.***

(Dječja igra, Vladimir Nazor)

RUJAN

Nakon ljetne stanke, u punom pogonu krenuli smo u novu školsku godinu. Održali smo zajednički sastanak, dogovorili se što i kako, koje nas aktivnosti čekaju ove godine i krenuli svatko u svoj razred. Rujan je započeo obilježavanjem Hrvatskog olimpijskog dana koji je ove godine bio nešto

drugačiji. Naime, cilj je ovogodišnjeg školskog projekta „ZaIGRAna škola“ istraživanje starih igara i sportova pa smo, sukladno tome, olimpijski dan proveli igrajući stare igre. Bilo je tu skakanja u vreći, jaja u žlici, bacanja potkove i drugih igara kojima su vrijeme kratili naše bake i djedovi. Sedmu godinu zaredom održani su Miljevački dani kukuruza na kojima su se odličnom izvedbom proslavili učenici naše područne škole. Rujan je završio čestitkom dobivenom za sudjelovanje u ekološkoj akciji Zelena čistka, u sklopu World Cleanup akcije.

LISTOPAD

Listopad je započeo pozdravom jeseni, u kojem su sudjelovali učenici razredne nastave područne i matične škole. Prošetali smo i uživali u jesenskom krajoliku, a dio vremena odvojen je za igranje starih igara. Održano je prvo Vijeće učenika u kojima su se našla uglavnom stara, ali i pokoje novo lice. Za predsjednika Vijeća učenika izabran je učenik 7. razreda, Marijan Škrnički. Učenici 1. razreda s učiteljicom Lidijom Medved, obilježili su Dan starijih osoba te ugostili baku Anu

Ladović i djeda Dragutina Cigana koji su im pokazali kako su se djeca zabavljala i igrala u njihovo doba. Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje obilježeni su prodajnom izložbom i humanitarnom akcijom. Učenici predmetne nastave bili su vrijedni prodajući razne slastice u središtu

Novo Bukovice. Naši Miljevčani ugostili su učenike razredne nastave matične škole i prošetali selom, a čak su i ispekli svoj kruh uz pomoć učiteljice Ines, voditeljice predškolaca.

STUDENI

Mjesec hrvatske knjige obilježen je posjetom slatinskoj Gradskoj knjižnici gdje su učenici 7. i 8. razreda imali priliku upoznati slavnu književnicu Silviju Šesto koja je poznata po lektirnim naslovima „Debela“ i serijalu „Bum Tomica“. Osim knjižnice, učenici su posjetili Zavičajni muzej grada Slatine i pogledali izložbu „Istina o pobjednicima“. No, Irena i Veronika otišle su i malo dalje od Slatine: s učiteljicom hrvatskoga jezika Božicom Filipović Veg i ravnateljicom Laretom Žubrinić posjetile su Cernik, gdje su pozvane na Susret mladih pjesnika Slavonije i Baranje jer su njihovi radovi odabrani među 40 najboljih. Kako bismo bili aktivni sudionici Sheme školskog voća, učenici 6. razreda s učiteljicom Marijom Majer posadili su sadnicu lijeske u školsko dvorište. Studeni je bio stvarno

književan mjesec jer osim Silvije Šesto i susreta mladih pjesnika u Cerniku, upoznali smo još jednu književnicu, Ivanu Kranželić. Ivana je posjetila našu školu i učenicima nižih razreda predstavila svoju zbirku dječje poezije. Učenici sedmog razreda dodatne nastave iz kemije sudjelovali su u natjecanju rasta kristala, „Ljepota kristalnih ploha“.

PROSINAC

Prosinac kao i svake godine prolazi u blagdanskom raspoloženju. Početkom mjeseca posjetio nas je „bradonja“, inače zvan Sveti Nikola. S obzirom na to da su sva djeca ove godine bila dobra i vrijedna, svog vjernog pratitelja Krampusa ostavio je doma. Sveti Nikola možda je imao nešto i s kinom koje se nakon 20 godina vratilo u Novu Bukovicu pa su tako učenici, ali i odrasli mogli uživati u besplatnim filmskim projekcijama. U predbožićno vrijeme kao da smo bili pod utjecajem vrijednih vilenjaka Djeda Božićnjaka. Kao što oni cijele godine izrađuju igračke za djecu, tako su i u školi održane radionice pravljenja starih igračkaka i ukrasa u

DOGODILO SE...

kojima su sudjelovali učenici, učiteljice i roditelji. Obuzeo nas je i humanitarni duh pa smo odlučili uljepšati blagdane onima koji su puno izgubili, učenicima OŠ Antuna i Stjepana Radića u Gunji i PŠ Rajevo Selo. Naši učenici pokazali su dobrotu poslavši poklone svojim vršnjacima u navedena mjesta. Akcija „Proslavimo Božić zajedno“ i ove je godine dobila svoj nastavak. Učenici 5. razreda posjetili su bake i djedove u Novoj Bukovici i razveselili ih svojim društvom i skromnim poklonima. Kraj mjeseca prosinca, a i prvog polugodišta, proslavili smo pjevajući na božićnoj priredbi u Domu kulture.

SIJEČANJ

Brzo smo se vratili s praznika, iako je bilo vidljivo da bi svima dobro došao još koji dodatan dan odmora. Dobili smo zahvale iz Gunje i Rajevo Sela za božićne poklone te iz prijateljske

Oščadnice u Slovačkoj za straničnike koji su stigli na njihovu adresu. Obradovao nas je Renato Lukaček koji je dobio nagradu na likovnom natječaju „Moj mali prijatelj“ i time proslavio svoju školu. I učitelji su bili vrijedni pripremajući dokumentaciju za projekt „e-Škole“ kojim bi škola, ukoliko odabrana, trebala uvesti e-dnevnik i dobiti jednu potpuno novu digitaliziranu učionicu.

VELJAČA

U veljači je stiglo nekoliko poklona. Alati Microsoft Officea kao što su Word, PowerPoint i sl. postali su dostupni svim učenicima i učiteljima, tako da sada svi imaju pristup najnovijim softverima, i to besplatno. Prikupljali smo baterije, papir i plastične čepove. Najuspješniji je u skupljanju baterija bio 2. razred, a u skupljanju čepova učenice Mateja Podolski i Julijana Takač. Učenike je razveselio posjet lutkara Milorada Bunčića koji je izveo predstavu „Lutke u školi“.

u školi je održan ples na kojem su učenici mogli pokazati novoosmišljenu koreografiju. Najuspješniji plesači nagrađeni su jumbo pizzom. Dok su Bukovčani plesali, Miljevčani su sudjelovali u e-twinning projektu „100. dan škole“. Tijekom cijeloga dana održavane su zabavne i edukativne aktivnosti. Bio je to dan bez udžbenika i školskih torbi. Veljača je bila vrlo zanimljiv mjesec u Miljevcima jer je ubrzo održan i pokladni utorak s odličnim maskama, a maskama su ih popratili i učenici matične škole. Blago rečeno, u veljači su se svakakva čudovišta šetala po školi. Dok su se neki maskirali, drugi su učili, pa je tako Ana Škrnički osvojila 3. mjesto na županijskom natjecanju iz geografije. Vijest koja je sve oduševila i kojom smo zaključili 2. mjesec: naša škola odabrana je u pilot projekt „e-Škole“ za koji smo se prijavili u siječnju.

OŽUJAK

Bili smo domaćini županijskog natjecanja iz hrvatskog jezika. Učenici su stigli iz svih dijelova županije, a na natjecanju je sudjelovala i naša učenica Ana Škrnički. No, to nije sve: na natjecanju Crvenog križa održanom u Slatini, naši su učenici osvojili sjajno treće mjesto. Sudjelovalo se i na međunarodnom natjecanju iz matematike, „Klokak bez granica“. Proljeće je zakucalo na vrata pa smo se uključili u još jednu ekološku akciju skupljanja papira, čepova i baterija. Raznim edukativnim igrama obilježili smo Dane hrvatskog jezika, održana je još jedna foto-edukacija, a Svjetski dan voda i poezije povezani su integriranom nastavom, gdje su učiteljice Marija i Božica uspjele povezati naizgled nespojive predmete. Šestaši su sudjelovali u zanimljivom eksperimentu: s učiteljicom

matematike Ivanom Đurasek izmjerili su opseg Zemlje i to uz pomoć dalekih škola iz Grčke i Brazila. Eratostenov eksperiment je uspio! Dok su oni mjerili opseg Zemlje, ostatak učenika uživao je u nesvakidašnjem prizoru. U Domu kulture je kroz program „Ruksak (pun) kulture“ održana komična opera „Ljekarnik“, nakon koje su slijedile zanimljive radionice. Učenici su uskoro otišli na uskršnje praznike, ali neki su se vratili u Malu školu zelene učionice koja se održavala tijekom praznika, a kojoj je cilj bio razvijanje ekološke svijesti.

TRAVANJ

Iako na praznicima, dosta je učenika odlučilo posjetiti školu, a imali su što i vidjeti. Prvi dan Zelene učionice naša učiteljica Marija Majer održala je predavanje o Parku prirode Papuk i njegovim bioraznolikostima, a na njeno predavanje nadovezao se Nikola Borić, stanovnik papučkog sela Kokočak, dočaravši učenicima kako žive njihovi vršnjaci u Etiopiji, ali i kako je živjeti bez struje i novca. Drugi dan

posjetili su nas slatinski izviđači iz odreda „Lisice“, koji su objasnili što znači biti izviđač. Nakon njih demonstraciju su održali „veliki izviđači“, odnosno članovi Hrvatske gorske službe spašavanja pokazavši učenicima svoju zanimljivu spasilačku opremu, da bi pomoću iste te opreme demonstrirali akciju spašavanja. Treći i završni dan Zelene učionice proveli smo u prirodi, točnije na Jankovcu. Navečer je uslijedila Noć bajki. Učenici su gledali crtane filmove, pričali, večerali, spremili se za počinak, ali na kraju nisu otišli kući, već su noć proveli spavajući u školi. Učenici 8. razreda u travnju su dva dana zaredom putovali u Vukovar kako bi pobliže upoznali noviju hrvatsku povijest, odnosno

Domovinski rat. Ostatak travnja prošao je u zelenom tonu. Učenici područne škole prošetali su prirodom, a koji dan poslije sudjelovali u akciji „Zelena čistka“. Dan planeta Zemlje obilježili su učenici matične škole. Dio učenika skupljao je papir, čepove i baterije, a neki su ostali u školskom dvorištu i popravljali ogradu ili sadili cvijeće. Travanj smo okončali prodajom cvijeća na sajmu u Slatini.

SVIBANJ

Početkom svibnja slavili smo 10. rođendan e-Twinniga.

Učenici matične škole „Cvrčki iz Nove Bukovice“, i učenici područne škole „Miljevački Cvrčak“, sudjelovali su u nagradnom natjecanju. S obzirom na to da je ubrzano dolazio Majčin dan, učenici razredne nastave bacili su se na izradu čestitki za svoje majke. Osim čestitkama, neki su učenici obradovali majke i uspjehom na „Klokanu bez granica“. Dobar dio učenika naše škole završio je u 10%

najboljih učenika u Hrvatskoj. Čestitamo! Nakon brojnih aktivnosti, učenici su otišli na zasluženi izlet: učenici predmetne nastave na zapadnu, a učenici razredne nastave na istočnu stranu Hrvatske. Približavanjem kraja školske godine počinju i pripreme za proslavu Dana škole, a osmaši broje i svoje posljednje dane u osnovnoj školi, jer tako je svake godine: jedni odlaze, a drugi dolaze.

Darko Samardžić, pedagog

A SAD MALO OPŠIRNIJE

Čemu služe stvari

Učenike nižih razreda matične i područne škole obradovala je vijest o gošći, našoj književnici Ivani Kranželić. Posjetila nas je povodom Mjeseca hrvatske knjige, u petak, 14. studenoga 2014. i predstavila svoju zbirku dječje poezije (ali mogu je čitati i odrasli) „Čemu služe stvari“. Djeci je pristupila prijateljski i toplo, a čitajući

svoje stihove nastojala ih je ponečemu i naučiti. Poticala

ih je na šire promišljanje o svakodnevnim predmetima

i pojavama, primjerice Čemu sve služi cigla. Na duhovit način upoznala ih je sa svojim čarobnim štapićem kojim je uporno pokušavala djecu pretvarati u žabe. Mi smo zaključili kako je ipak bolja književnica nego mađioničar. O sovama, medi vegetarijancu, psu, kitovom apetitu... o zaista mnogo toga progovara naša svestrana autorica. Pjesme su samo naizgled jednostavne jer su pisane jednostavnim i razumljivim rječnikom, bez mnogo

komPLICIRANJA. Međutim, svaka od njih ostavlja nam prostor za daljnje razmišljanje i maštanje. Upoznala nas je i sa svojim likovnim radovima obrađujući pažnju na recikliranje starih i odbačenih predmeta, od kojih možemo izraditi umjetnička djela. Posebno joj je važno potaknuti maštu

knjige, koja je zapravo prostor za osmišljavanje vlastite pjesme. Na kraju susreta djeca su crtala ono što su čula i doživjela. Naši su učenici bili vrlo zadovoljni ovim susretom, nadamo se kako će ih biti još, a našoj gošći želimo još mnogo ovakvih stihova uz koje će nam mašta bujati. Pjesmaricu

i kreativnost kod djece, zato ih je motivirala na smišljanje rime, postavljanje „teških“ pitanja, ali i upozorila na Nevidljivu pjesmu na kraju

ove spretnete književnice možete pronaći u našoj školskoj knjižnici.

Eva Turza Mitrović, knjižničarka

Bajkoljupci prespavali u školi!

Svi znamo da se u školi može učiti, pjevati, igrati i družiti s prijateljima, ali jeste li znali da se u Noći bajke može i prespavati u njoj?

U našoj se školi 2. travnja 2015. rođendan najpoznatijeg svjetskog bajkopisca Hansa Christiana Andersena obilježio na poseban način, u Noći bajke.

Učeničke stolove i stolice zamijenile su strunjače, vreće za spavanje, jastuci, deke i pokoji plišani medo. Bili smo uzbuđeni, no vrlo brzo prilagodili smo se neobičnim uvjetima u školi, obukli pidžame i smjestili na svoje ležaje. Uz nas su bile učiteljice/bajkoljupice Tihana Mađar, Dračana Dropulja, Marija Majer i ravnateljica Lareta Žubrinić.

Ravnateljica naše škole Lareta Žubrinić upoznala nas je sa životom i radom

Hansa Christiana Andersena pa smo zatim pogledali kratak ulomak filma o njemu, ali smo zato odgledali cijeli animirani film „Snježna kraljica“ nastao prema priči koju je, naravno, on napisao. Skupina trećaaš gledala je „Ružno pače“, a nakon filmova slijedio je rad na zanimljivim listićima, kvizovi, čitanje bajki, pjevanje karaoka. S pjesmom o ružnom pačetu otišli smo do kuhinje, gdje su nas dočekale slasne štrudle s jabukama i čaj, što smo sa zadovoljstvom pojeli i popili. Kada smo se vratili iz kuhinje, obavili smo našu svakodnevnu higijenu. A da bismo lakše zaspali zaigrali smo igru „Super talent“. Zaspali smo uz radijske priče, a kada smo se ujutro probudili, za dobro jutro nas je dočekala pohvala ravnateljice za lijepo pjevanje, a mi smo ponosno krenuli kući.

Marija Grdić, 5. razred

Integracijom do Svjetskog dana voda i poezije

Povodom Svjetskog dana zaštite voda koji obilježavamo 22. ožujka i Svjetskog dana poezije koji obilježavamo dan prije, Osnovna škola Vladimira Nazora ove je datume obilježila integracijom dvaju predmeta u 6. razredu: prirode i hrvatskoga jezika. Tako su učiteljice Marija Majer i Božica Filipović Veg sadržaje svojih predmeta povezale, a za učenike šestoga razreda osmislile aktivnosti kojima bi djeci prenijele ključne pojmove i osnovno znanje o ovim bitnim pojmovima na vrlo zanimljiv i kreativan način.

Učiteljica hrvatskoga jezika je pomoću ključnih pojmova nastavne jedinice iz prirode, kao što su: šaš, tlo, trska, rogoz, jesen, proljeće, voda, obala, kukci, žabe, ptice, roda, čaplja, gujavica, bukavac, Slavonija i slično, osmislila za šestaše 3 aktivnosti: najprije smo se zagrijali igrom „vješala“ gdje su 4 skupine pokušale pogoditi zadanu izreku: Voda je pokretač prirode. Ako niste znali, autor same izreke poznati je slikar Leonardo da Vinci. Nakon što smo brzo došli do rješenja, uslijedila je druga aktivnost, a zadatak je bio na temelju ponuđene rime (čiji su pojmovi ponovno bili vezani za važne datume) napisati lirsku pjesmu u najmanje 3 strofe, i to sa zadanom obgrljenom ili križnom rimom. Na kraju, red je bio da se u trećoj aktivnosti smišlja slikopriča. Ovdje su bile potrebne i likovne i

literarne sposobnosti, ali i znanje iz prirode jer su skupine ponovno dobile pojmove poput npr. roda, žaba, list, gujavica itd., na temelju kojih je trebalo graditi svoju priču. Bilo je to vrlo zanimljivo.

Nakon sata hrvatskoga jezika uslijedila je priroda. Na tom su satu učenici povezali pojmove koje su čuli na prethodnom satu s konkretnim saznanjima o slanim i slatkim vodama, rasprostranjenosti voda na Zemlji, važnosti životnih zajednica mora i kopnenih voda za život. Učenici su bili podijeljeni u parove, a svaki par imao je različit zadatak. Neki su odgovarali na pitanja vezana uz rasprostranjenost vode, slatkih i slanih voda, njihovih svojstava te kruženje vode u prirodi. Drugi su proučavali živa bića koja nastanjuju kopnene vode stajačice: bare i močvare. Treći su na temelju pojedinih tekstova o važnosti vode za život svih živih bića pisali poruke vezane za očuvanje našeg najvećeg blaga – pitke vode.

Bio je to zanimljiv način poučavanja, ali i učenja jer, osim učenika, također su nešto novo naučile i učiteljice koje su se morale prilagoditi jedna drugoj i kreativnošću zainteresirati učenike za ovaj način rada, same proučiti sadržaje i onog drugog predmeta s kojim se integriraju te stoga predlažemo ovakav način rada svim učiteljima naše škole i šire. Integrirajmo se!

Božica Filipović Veg, učiteljica hrv. jezika i Marija Majer, učiteljica prirode i biologije

Polaznici predškole izradili netopivog snjegovića

Jedna od najdražih dječjih aktivnosti na snijegu je izrada snjegovića. Ali kada zatopli, snjegović se otopi. Zato su predškolci zajedno sa svojom

učiteljicom odlučili izraditi netopivog snjegovića od plastičnih čaša. Za taj posao nisu im bile potrebne vunene rukavice i šal, niti su obuli tople čizme i ognuli kaput. Sve što je trebalo bile su plastične čaše triju različitih dimenzija, klameraica te ukrasne dekoracije. Najveće čaše upotrijebili su

za donji dio snjegovića, srednje za srednji dio trupa, a male za glavu. Klameraicom su spajali čaše u krug dok im se nije zavrtjelo u glavi, a tada su otprilike bili gotovi. Preostalo

je samo snjegoviću načiniti oči, nos i usta pomoću papira ili tkanine te mu nabaciti šal i kapu. I to je to. Ne bojte se pojačati grijanje jer ovom snjegoviću ni toplina ništa ne može!

Ines Mrva, voditeljica predškole

Brzalice na europskim jezicima

Učiteljice njemačkog, engleskog i hrvatskog jezika s učenicima su obilježile Europski dan jezika ističući pritom neke ciljeve kao što je važnost učenja stranih jezika, promicanje jezične i kulturne raznolikosti te poticanje cjeloživotnog učenja jezika u školi i izvan nje.

U rujnu na nastavi njemačkog jezika učiteljica Dragana Dropulja sa šestašima, sedmašima i osmašima radila je brzalice (Zungenbrecher) na njemačkom jeziku. Učenici su se natjecali tko najbrže, a bez greške može izgovarati brzalice. Nakon toga su, i za ostale učenike škole, izradili plakate s njemačkim brzalicama. Učenici 6. razreda su Europski dan jezika obilježili na satu razrednika sa svojom

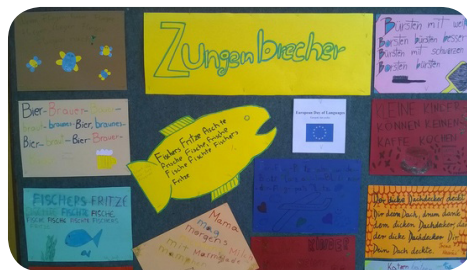

razrednicom Tihanom Mađar, učiteljicom engleskog jezika. Zadatak je bio naučiti kako se kaže Dobro došli i Razgovaraj sa mnom na nekoliko europskih jezika, te su napraviti plakate da ih nauče i ostali školarci.

Učenici 7. razreda imali su priliku raditi brzalice (Tongue Twisters) i na satu engleskog jezika. Nakon uvježbavanja raznih brzalica, uslijedilo je natjecanje – tko će brže, ali prije svega točno, izgovoriti brzalicu. Iako su se svi učenici jako potrudili da što bolje pročitaju brzalice, u finalu su ostali Robert Orlić i Jozo Parić, a pobjednik je postao Jozo Parić.

Kako su brzalice postale pravi hit u našoj školi, a omiljeno natjecanje među učenicima upravo je ovo „lomljenje jezika“, i na satu hrvatskoga jezika u 6. razredu posvetili smo se upravo njima. Učiteljica Božica Filipović Veg pripremila je razne brzalice te ih ponudila šestašima, koji su se natjecali u parovima odabirući koji brzalicu mogu najviše puta točno

izgovoriti u jednoj minuti. Bilo je, naravno, puno smijeha jer ovaj zadatak zvuči puno lakše nego zapravo je. Ipak,

bilo je i onih kojima je pošlo za rukom čak 23 puta u minuti točno izgovoriti određenu brzalicu.

Tihana Mađar, Dragana Dropulja, Božica Filipović Veg, učiteljice jezika

Njegove lijekove ne biste uzimali!

U organizaciji Ministarstva kulture RH, u naše je mjesto stigao „Ruksak (pun) kulture“ iz kojeg smo saznali sljedeće: Mengone je zaljubljen u Grillettu i zapošljava se kod njezina skrbnika, starog ljekarnika Sempronija

kojeg posao ne zanima, a dane krati čitanjem novina. Premda pojma nema o receptima i lijekovima, Mengone po cijele dane miješa i mučka, samo kako bi bio blizu svoje slatke patnje. Međutim, bogati Volpino također je bacio oko na ljepoticu, a još je veći problem stari Sempronio koji odluči zaprositi svoju štičenicu.

Odlična je ovo jednočinka Josepha Haydna nastala prema predlošku Carla Goldonija; komična opera puna neočekivanih obrata i skrivenih identiteta, a sretan i komičan kraj gotovo je neizbježan. Ljekarnika će naši učenici sigurno pamtili, ponajviše zbog odlične izvedbe članova Umjetničke organizacije Croarija uz klavirsku pratnju Darjane Blaće Šojat. Ulogu starog ljekarnika Sempronija tumačio je Henrik Šimunković, Grilletta je bila Tihana Havelka, Mengone Božo Lovrić, dok je Volpina tumačila Goranka Tuthan. Darjana Blaće Šojat održala je i radionicu za 3., 4. i 5. razred. Radionica se bazirala na usvajanju ritma, dinamike i melodije. Učenici su s oduševljenjem pratili radnju opere, a na radionici su se opustili i aktivno sudjelovali.

Eva Turza Mitrović, knjižničarka

Izveli Eratostenov

Dana 19. ožujka 2015., u vrijeme kada je Sunce zauzelo najviši položaj, učenici 6. razreda u sklopu nastave matematike, zajedno s učiteljicom Ivanom Đurasek, proveli su Eratostenov eksperiment i izračunali opseg

Zemlje pomoću jednostavnog štapa, sunčeve sjene i, naravno, znanja matematike. Eksperiment je proveden u 11:48:55 h, kada je Sunce bilo na najvišem položaju. Točno vrijeme mjerenja odredili su pomoću solarnog kalkulatora. Prvi korak mjerenja bio je postaviti štapa (100 cm) okomito na tlo i izmjeriti duljinu sjene koju štapa baca, a potom izračunati kut upada sunčevih

zraka. Dobili su kut od 45.48°, a mjerenja su izveli u matematičkom programu GeoGebra. Da bi izračunali opseg Zemlje, bilo je potrebno pronaći školu - partnera s kojom će se izmijeniti veličine kutova. Pomoću veličina kutova i udaljenosti između škola, učenici su došli do sjajnih rezultata. Najbolja mjerenja ostvarili su sa školama iz:

Nigdje boljih maškara!

Konačno, stigao je ludi dan koji su mnogi učenici očekivali s neskrivenim oduševljenjem: maškare! Pokladnog utorka, 17. veljače, naša škola bila je puna neprepoznatljivih lica

opasnih kaubojica s nekoliko pištolja i neizostavnim „prijevoznim sredstvom“ – konjem. Nastava se održala po planu i programu, a 6. sat za učenike predmetne nastave bio je rezerviran za malo ludosti i radosti. Učenike i učitelje krasilo je vedro raspoloženje pa je zabave bilo napretek. Učitelj Dražen bio je zadužen za

ugledna „dama“ Gabriel Fuljek iz 6. razreda koji nas je

sve nasmijao prepariranom lisicom oko vrata. Naravno, i razredna se nastava zabavila i uživala s luckastim i lijepim maskama. Najbolje maske ove godine, skupa s pobjedničkim parovima valentinovskog plesa, nagrađene su ukusnom pizzom zbog uloženog truda. Sa sigurnošću mogu potvrditi: nigdje nema boljih maškara nego u našoj školi!

*Barbara Stjepanović,
8. razred*

Prvi put u školskoj knjižnici

Mjesec školskih knjižnica najbolje je započeti upoznavanjem novih učenika s njihovom knjižnicom i knjižničarkom. Naše stidljive prvašice dovela je učiteljica Lidija Medved u školsku knjižnicu. Pogledali su kraću prezentaciju iz koje su naučili razliku knjižare i knjižnice, ali i što knjige vole, a što ne. Djeca su upoznala knjižničarku, prostor knjižnice i pravila ponašanja u njoj. Također su pogledali što sve u knjižnici ima i listali školske slikovnice i časopise. Okušali su se i u malom kvizu. Za uspomenu ponijeli su straničnike i članske iskaznice, a pojeli

koja su nekad pripadala učenicima. Hodnikom su se nazirala različita stvorenja, od malenih bubamara, nešto strašnijih vještica i vampira, sve do velikih i

glazbu, a ostali samo za ples i pjesmu. Ove godine najbolje maske bile su malena bubamara Ivana Martinović iz 5. razreda i

eksperiment

1. Lardosa (Grčka) – opseg 39 862 km
2. Imbassaia (Brazil) – opseg 39 828 km
3. OŠ kneza Branimira, Donji Muć (Hrvatska) – opseg 39 420

Mjerenje su još izveli i pomoću virtualne škole na ekvatoru, mjesto Mbandaka, država Kongo. Virtualnu školu postavili su pomoću programa Google Eartha i pomoću njega izmjerili udaljenost. Za virtualnu školu na ekvatoru, odlučili su se zbog toga što na ekvator sunčeve zrake padaju okomito, te je onda kut upada 0°. Svrha je Eratostenovog pokusa, između ostaloga, poticanje istraživačkog načina učenja. Glavni pokretači eksperimenta su iz Grčke i cijeli projekt ima potporu Europske Unije. Prošle godine u eksperimentu je sudjelovalo 400 škola diljem svijeta i čak 16 iz Hrvatske, a ove godine smo druga zemlja nakon Grčke po broju uključenih škola. Pokus se provodi u sklopu projekata Inspiring Science Education, a isto tako i u sklopu e-Twinning projekta. Škola iz Nove Bukovice članica je obaju projekata.

Ivana Đurasek, učiteljica matematike

su i slatki bombončić. Zatim su se povukli u svoj razred i crtali svoje dojmove o knjižnici.

*Eva Turza Mitrović,
knjižničarka*

Egg hunt u PŠ Miljevci

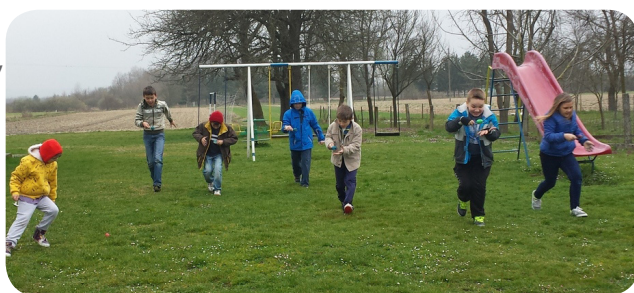
U sklopu školskog projekta „ZaIGRAna škola“, učenici PŠ Miljevci na satu engleskog jezika 27. ožujka sudjelovali su u različitim aktivnostima vezanima za blagdan Uskrsa, s naglaskom na Egg hunt – lov na jaja.

Za razvedrovanje tog kišnog proljetnog dana, učenici su donijeli kuhana jaja koja su, zajedno s učiteljicom engleskog jezika Nadin Cuca, bojali različitim bojama. Zatim su jaja spremili u ukrasnu košaricu.

Drugom aktivnošću cilj je bio potaknuti kreativnost učenika koji su dobili bijela plastična jaja s jednim proljetnim motivom (ptičica, leptirić, pčelica...) te su cijelo jaje morali obojiti flomasterima na što maštovitiji način. Nakon izvršene aktivnosti učenici su morali među sobom izabrati najkreativniju pisanicu, a izabrana je pisanica Dorotee Dolovski.

Treća aktivnost bila je Egg hunt – tradicionalna uskrсна igra engleskog govornog područja. Asistent u nastavi Dejan Matota, bio je naš uskršni zeko koji je vješto skrio pisanice u školskom dvorištu. Zatim su učenici krenuli u potragu. Najviše pisanica skupili su učenici Renato Lukaček i David Terek, no igrom na sreću pobijedio je Renato i pronašao još jedno jaje koje mu je donijelo pobjedu.

Za kraj učenici su sudjelovali u utrci s jajima u žlici. Natjecali su se trčeći po školskom dvorištu. Posebnu spretnost pokazala je Dorotea Dolovski osvojivši prvo mjesto. Slijedili su ju Josipa Gorički i David Terek.

Nakon održanih aktivnosti, učiteljica Nadin podijelila je pohvalnice i čestitke učenicima s osvojem prvim mjestima u spomenutim aktivnostima te su se svi počastili grickalicama i čokoladnim jajima radujući se nadolazećem blagdanu, Uskrsu.

Nadin Cuca, učiteljica engleskoga jezika

Mala škola: "Zelena učionica"

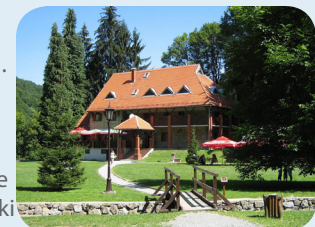
„Zelena učionica“ naziv je ovogodišnje Male Škole koja se osmu godinu za redom održava pod uskršnim praznicima u našoj školi. Uvijek su podijeljene na tri dana koji obiluju sadržajima. Prvi dan učiteljica biologije i prirode, Marija Majer, održala nam je prezentaciju o raznovrsnim biljkama i životinjama koje žive u Parku prirode Papuk. Saznali smo i da je Park prirode Papuk 2007. prvi u Hrvatskoj i na Balkanu dobio status geoparka. Toga dana upoznali smo Nikolu Borića koji živi u

malenom selu po imenu Kokočak usred papučke gore. No, to ne bi bilo zanimljivo da prije toga nije obišao cijeli svijet trenirajući slavne sportaše i olimpijske pobjednike, a zatim svoj mir pronašao upravo na Papuku. On nam je došao objasniti kako napraviti kuću pomoću prirodnog materijala. Na kraju prvog dana u školsko dvorište posadili smo novu biljku – crveni ribiz. Drugoga dana pedagog Darko

govorio je o utvrdama na području Parka prirode Papuk, Ružica gradu i Starom gradu, te su nas nakon toga posjetili predstavnici izviđačkog odreda „Lisice“ i pričali nam o izviđačima. Naučili smo da se pravi izviđač, koji dobro poznaje prirodu, sigurno ne može izgubiti. Posjetili su nas i članovi HGSS-a iz Orahovice, koji su nam objasnili što trebamo učiniti kada se izgubimo. Sve smo to i isprobali u školskom dvorištu, u simulaciji potrage za unesrećenim. U četvrtak ujutro, zadnji dan Male Škole, uputili smo se u našu zelenu učionicu, na Park prirode Papuk, točnije Planinarski dom Jankovac. Ondje smo vidjeli puno biljaka, životinja i mogli primijeniti naučeno. Najviše nam se svidio slap Skakavac koji je prštao u svojoj raskoši i sve nas razveselio.

Lucija Podolski, 6. razred

Sudjelovali smo na LiDraNu

Irena Marušić, učenica 8. razreda, predstavljala je našu školu na ovogodišnjem LiDraNu. Mentorica joj je bila učiteljica hrvatskog jezika Božica Filipović Veg. Irena je napisala pjesmu za koju je dobila sve pohvale i umalo se plasirala na državnu razinu. Zbog njenog uspjeha željeli smo joj postaviti nekoliko pitanja.

O čemu je riječ u tvojoj pjesmi kojom si se natjecala?

U pjesmi se radi o borbi protiv osuda i predrasuda koje sve više imaju utjecaj na današnje društvo.

Što te potaklo za naslov pjesme?

Naslov pjesme na neki je način simbol čitave pjesme. U naslovu me privukao snažan kontrast koji bi trebao i druge čitatelje potaknuti na razmišljanje.

Što te najviše inspiriralo za pisanje pjesme?

Inspirirala me snaga i volja ljudi koji se opiru svim stereotipima, bilo to uspješno ili neuspješno, jer i sama težim brisanju predrasuda. Svi oni koji imaju mišljenje poput moga, ili me razumiju, shvaćaju problem stereotipa u današnjem društvu, a pjesma je bila tek jedan od pokušaja da ih iskorijenimo.

Kakvo raspoloženje prevladava u tvojoj pjesmi?

Raspoloženje varira kroz pjesmu jer je struktura pjesme takva da u prvim retcima saznajemo probleme društva, što smatram negativnim, a nakon toga slijedi veseliji dio bržeg ritma, u kojem saznajemo rješenja tih problema.

Imaš li želju ponoviti iskustvo sudjelovanja na ovoj smotri?

Definitivno bih htjela ponoviti ova iskustva, ali naravno s puno više znanja, razvijenijim rječnikom i novim „asom u rukavu“.

Koja je poruka tvoje pjesme?

Iz svake pjesme možemo krojiti poruke prema svojim razmišljanjima, ali glavna poruka ove pjesme je odupiranje stereotipima i čuvanje svog identiteta u masi drugih.

Pišeš li često pjesme u slobodno vrijeme?

Pjesme pišem kad god imam „materijala“ i povoda, a to uključuje i slobodno vrijeme. Pisanje pjesama nam dopušta da „uglazbimo“ svoje misli, bile one pozitivne ili negativne.

Jesi li sudjelovala u još nekim natjecanjima sa svojim pjesmama?

Da, sudjelovala sam na Susretu malih pjesnika Slavonije i Baranje u Cerniku te 2 puta na natječaju „Dok je srca bit će Kroatije“ i više puta na školskim tematskim natječajima.

Kakvi su tvoji komentari u vezi pjesme kojom si se natjecala?

Pjesma mi se svidjela jer sam svoje misli pretočila na papir i mislim da je to najbolja pjesma koju sam do sada napisala.

Koliko ti je vremena trebalo da ju napišeš?

Pjesmu sam napisala u 2 tjedna, ali nakon što je bila gotova slijedila je dorada stihova i korištenje dodatnih stilskih izražajnih sredstava kako bi bila što zvučnija i skladnija, što je trajalo još oko 3 tjedna.

Je li konkurencija bila jaka?

Konkurencija na LiDraNu bila je jaka, ali dobila sam vrlo pozitivne komentare, naime, članovi komisije zaključili su da je moja pjesma bila najbolja od pristiglih, što mi je puno značilo.

Po tebi, najljepši stih u pjesmi?

Najdraži stih mi je „Ne straši se strašne vedrine!“ jer u tom, naizgled jednostavnom kontrastu, možemo štošta saznati. Vedrine mogu nakon mnogo padova biti vrlo zastrašujuće, a poruka stiha je da prijedemo preko te unutarnje brane koja nam priječi put do uspjeha.

Bi li preporučila drugim učenicima sudjelovanje na LiDraNu?

Svakako, jer je iskustvo vrlo pozitivno, a i upoznala sam mnogo svojih vršnjaka ondje. Dio programa s dramskim izvedbama bio je vrlo zanimljiv, a ni smijeha nije nedostajalo.

Tvoja poruka drugima?

Svi koji planiraju pisati pjesme i svi oni koji se vole igrati riječima trebali bi se prepustiti i dati pjesmama vremena. Sve sjedne na svoje mjesto, a vrijeme pokazuje divne rezultate.

Pitanja postavila: Barbara Stjepanović, 8. razred

Odgovarala: Irena Marušić, 8. razred

Melodija tišine

*Neveseo san nemir budi
Ko pobunjenik ponovo se javlja
U grču bola sazrijeva suza
Promatraš sve kroz oči od stakla*

*Koplje svjetla probada
Život zastrt oštrom tminom
Put koji nekoć imaše cilj
Neprimjetno izgubi ga*

*Ne postani mrlja
U magli zvijezda*

*Teško je slijediti dušu u slobodnom padu –
Vrlo te često oblikuju*

*Golem teret ne da boju snova
Ne da sklopiti oči umorne
Slutnje ispunjene gorkim sjenama
Mnoga vrata nemaju ključ*

Melodija tišine smiruje...

*Utaži žeđ za srećom
Krilima dotakni horizont
Ne straši se strašne vedrine!*

*Mi, protagonisti kazališta „Život“
Igramo uloge dodijeljene rođenjem*

*Dušu ne steži
Raširi poletne ruke
Dosegni svemir
I nemoj stat!*

*Pleši poput mjesečara
U hrpi Chopinovih nota*

*Ne dopusti da, na koncu, ostane samo vjera
I čekanje*

*Znaš da si razbio kalupe
Kad ne trebaš melodiju tišine
Za okrepju*

Irena Marušić, 8. razred

„Slavonija, prozor duše moje!“

Ove smo se godine prvi puta uključili u literarni natječaj pod nazivom „21. susret malih pjesnika Slavonije i Baranje“ tako da su učenici na temu po svom izboru napisali lirske pjesme u stihu ili prozi, koje smo zatim poslali u Cernik. Stručni žiri, koji su činili uvaženi profesori i književnici, od 102 pristigla rada izabrao je 40 najboljih, a među njima bile su i pjesme naših dviju učenica: Irene Marušić iz 8. razreda i Veronike Brzica iz 6. razreda. Na poziv da gostujemo u OŠ „Matija Gubec“ Cernik spremno smo se odazvali zahvaljujući našoj ravnateljici koja je bez imalo razmišljanja rekla „Idemo!“ jer smo bili ponosni što smo jedini predstavnici naše

županije na ovako velikom događaju. Tijekom 2 tjedna pripremali smo se za nastup, djevojke su vježbale krasnoslov sa svojom učiteljicom hrvatskoga jezika kako bismo dostojno predstavili školu. 7. studenog krenuli smo u ranim jutarnjim satima put Cernika, maloga mjesta u blizini Nove Gradiške. Vozeći se vijugavom cestom, dah su nam oduzimali prekrasni prizori koji su se prostirali pred nama jer vožnja preko Papuka u jesen poseban je doživljaj. Veselo i očarano promatrali smo boje koje krasi naše šume, nježnu paučinu satkanu od magle koja tek neprimjetno dira stabla i razigrani potočić koji nas je pratio žuboreći prigušeno čas na lijevoj, čas na desnoj strani. Vjerujte, bila je to poezija za sebe. Domaćini su nas srdačno dočekali, a njihova srdačnost i dobrodošlica koju su nam uputili bili su iskreni i prirodni. Vladala je nadasve opuštena i domaća atmosfera, kakvu smo i očekivali u srcu Slavonije. Nakon okrjepa čajem i kavom, uslijedilo je svečano otvorenje Susreta. U prostorima škole organiziran je doručak za sve goste, a zatim smo se, nakon

Od ove godine osmaši diljem Slavonije posjećuju Vukovar kako bi se educirali o Domovinskom ratu te slušali predavanja od

samih branitelja i mladih povjesničara, tj. predavača koji su educirani od samih branitelja. Kao prva generacija osmaša iz Nove Bukovice uključena u ovaj program 9. i 10. travnja 2015. posjetili smo Vukovar – grad heroja.

Prvi dan smo stigli u Vukovar te zajedno s još 5 škola pažljivo pratili prvo predavanje na temu uzroka, posljedica i tijeka samog Domovinskog rata pa onda slušali o detaljno razrađenoj bitci za Vukovar kako bismo prije samog razgledanja značajnih mjesta i spomenika imali predznanje o ozbiljnosti situacija tijekom samog rata.

Naša voditeljica bila je stožerna narednica Tamara Rubčić koja nas je vodila od mjesta do mjesta, vjerno opisivala događaje na pojedinim stajalištima i educirala nas o

generalnim obilježjima Vukovara te Domovinskom ratu.

Osmi razredi

Nakon prezentacija, zaputili smo se na ručak u obližnji restoran na rijeci Dunav, „Vukovarsku golubicu“, a nakon ručka proveli

smo nešto slobodnog vremena uz rijeku šecujući i fotografirajući pa smo prošetali do križa na ušću rijeke Vuke te pošli na sljedeće odredište koje je bio Gradski muzej Vukovar, odnosno dvorac Eltz koji je danas jedno od najznačajnijih djela barokno-klasicističke umjetnosti u današnjoj Hrvatskoj. Kroz dvorac nas je provela jedna od tamošnjih zaposlenica, koja nam je rekla ponešto o svakoj prostoriji. Moderna tehnologija spojena s raskošnom poviješću Vukovara vjerno je spojena u spomenutom dvorcu, zbog čega smo uživali obilazeći ga. Nakon dvorca, sljedeće stajalište bila je vukovarska bolnica – mjesto koje je bilo od velike važnosti tijekom rata. Tamo smo imali priliku pogledati film o bolnici tijekom rata, poslušati predavanje o događajima te vidjeti brojne simulacije ozlijeđenih za vrijeme najvećih stradanja. Tadašnja ravnateljica bila je dr. Bosanac, a na svijet je za vrijeme rata došlo 12 beba koje su danas ponos bolnice. Drugi dan odmah smo se zaputili na Trpinjsku cestu poznatu i kao groblje tenkova. Hrvatski su branitelji, pod vodstvom legendarnog heroja Blage Zadre, na Trpinjskoj cesti u Vukovaru uništili oko 30 tenkova i

posjetili Vukovar

oklopnih vozila JNA i četnika koji su napadali Vukovar. Nakon Trpinjske ceste posjetili smo Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata, gdje smo imali priliku vidjeti 938 bijelih križeva za svaku osobu koja je ondje ekshumirana. Najveća je to masovna grobnica u Europi nakon II. svjetskog rata. Poznato je kao jedno od najljepših groblja, no tamošnje žrtve takvo i zaslužuju. Memorijalno groblje je mjesto na kojem se riječi gube, a jedino što možemo napraviti

je pokloniti se i s velikom zahvalnošću izustiti riječi hvale i molitve za mladost Vukovara koja je svoje živote isпустиła upravo na Memorijalnom groblju. Nakon Memorijalnog groblja zaputili smo se u spomen-dom Ovčara, odnosno poljoprivredni hangar koji je neprijateljskim silama poslužio kao logor. Tamo smo imali priliku vidjeti suvremeno uređen spomen svim logorašima koji je u prigušenim svjetlima i osobne stvari logoraša koje su pronađene ili poklonjene centru od obitelji logoraša. Ovčara, odnosno pokolj u Vukovaru, bio je ratni zločin koji su počinili pripadnici JNA i srpskih paravojskih postrojbi u noći sa 20. na 21. studenog 1991. tijekom srpske okupacije Vukovara, kada je ubijeno između 255 i 264 civila i vojnika. Imali smo priliku provesti

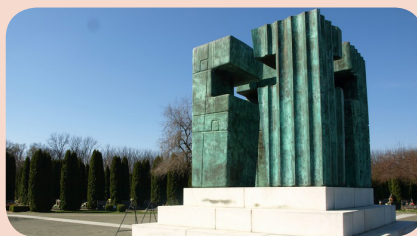
se „Putem spasa“ to jest „Kukuruznim putem“ koji je bio

od velike važnosti hrvatskim braniteljima jer su mogli skrivajući se prolaziti kroz kukuruze koji su onda bili vrlo visoki te se tako spasilo mnogo života.

Neizostavan simbol Vukovara – slavni Vodotoranj također smo posjetili i saznali da se na njemu tijekom cijelog Domovinskog rata vijorila hrvatska zastava zbog upornosti i dostojanstva neustrašivih branitelja koji su je svaki dan iznova stavljali na vrh tornja.

Nakon ručka na brodu, otišli smo na prvu postaju prvog dana – mjesto održavanja prezentacija, gdje se ponovno okupilo 5 škola nazočnih oba dana. Tamo

smo poslušali predavanje o Školi mira te smo imali kviz pod nazivom „Živjeti Vukovar“ u kojem smo bili upareni sa školom iz Požege. Uz pomoć kolega Požežana odnijeli smo pobjedu nad ostalim školama te se puni dojmovima i s još više poštovanja prema herojima Vukovara vratili kući.

Irena Marušić, 8. razred

kraćeg razgledanja škole, preselili u školsku sportsku dvoranu na središnju priredbu Susreta.

Poslušali smo svih 40 izabranih uradaka koje su izvodili učenici iz raznih krajeva Lijepa Naše. Pjesme su bile podijeljene u 5 tematskih cjelina: Čarobni prozor moga djetinjstva, Nitko kao pjesnik..., Ljubav je osmijeh što na licu blista, Uzlet u oblake, zvijezde i Domovina se uvijek voli. Između svakog tematskog bloka uživali smo u lijepim zvucima tamburice i školskoga zbora, a posebno su nas oduševili nastupi gostiju iz Zagorja, Primoštena te BiH, koji su nas narodnim nošnjama i izričajima svoga kraja podsjetili na vrijednost tradicije i ljepotu zavičaja.

Na kraju programa i proglašenja 5 najboljih uradaka iako naše djevojke nisu bile među njima, nismo se osjećali manje zaslužnima biti sudionicima ovog

događaja. Čestitali smo pobjednicima, a nakon preuzimanja nagrada i priznanja, uputili smo se u Hrvatski dom u Cerniku na ručak i druženje. Osnažio nas je pravi, fini slavonski ručak nakon kojeg smo se zaslادili i kolačima, a cijelo to vrijeme za sve goste svirali su lokalni tamburaši. Uskoro je došlo vrijeme da se oprostimo i zahvalimo domaćinima, a posebno ravnateljici škole Rezi Benković, koja se potrudila da ovaj susret nikada ne zaboravimo i već sada poželimo doći i nagodinu, na 22. susrete malih pjesnika Slavonije i Baranje.

*Božica Filipović Veg,
učiteljica hrvatskoga jezika*

ŠKOLSKI PROJEKT:

Ovogodišnji školski projekt nastao je iz želje da se podigne svijest naših učenika o potrebi fizičkog kretanja, boravka u prirodi i izravnog kontakta, kao i kreativnog druženja s vršnjacima u slobodno vrijeme, što sve više dolazi u pitanje u današnjoj eri interneta, savremenih medija i raznih tehnoloških

novotarija. Cilj nam je bio tijekom cijele školske godine poticati sve naše učenike na istraživanje starih igara i sportova, s osobitim naglaskom na njihovo prakticiranje u svrhu promicanja zdravih načina rekreacije i zabave. U daljnjem tekstu pročitajte kako smo ostvarili ove ciljeve.

Aktivnosti u sklopu projekta

Već prvoga tjedna nove školske godine započele su aktivnosti u sklopu projekta jer je tada miljevačkom područnom školom „prostrujao“ duh olimpizma i natjecanja. Odlično raspoloženi mali Miljevčani, prema uputama svojih učiteljica, proslavili su Hrvatski olimpijski dan te zaigrali stare i već

pomalo zaboravljene igre koje su nekada bile omiljena rekreacija naših mama i tata, baka i djedova. Samo nekoliko dana kasnije, isti je duh došao i do matične škole, gdje su se učenici, a kradom i učitelji, okušali u skakanju u vreći, potezanju užeta, nošenju jaja (ili loptice) u žlici, gađanju tronošca, bacanju potkove na štap i bacanju kamena s ramena. Kako nemamo sve stare „sprave“ za igru, morali smo malo improvizirati. Tako smo medicinskom loptom gađali „sklepani“ tronožac, a bodove su dobili oni koji su ga u potpunosti srušili, dok smo potkovu

trebali nataknuti na štap zaboden okomito u zemlju. Iako možda zvuči lako, zadatak to nije bio ni najmanje!

Uz zvuke zvonke pjesme održala se naša iduća aktivnost. Učiteljice Ines, Jasminka i Marina pripremile su naše učenike za sudjelovanje na Miljevačkim danima kukuruza, gdje su izveli glazbeno-scensku točku pod nazivom **Špenjgljarska igra** i nakratko, uz igru i pjesmu, oživjeli stare tradicijske obrte i običaje iz prošlosti. Prvi dani listopada su, srećom, bili lijepi i sunčani, pa su mali Miljevčani na zaigrani način pozdravili jesen odigravši stare, već pomalo zaboravljene igre. Igranjem starih igara oživjeli su nakratko prošlost našega zavičaja, a kretanjem popravili svoju tjelesnu kondiciju. Pozdrav jeseni održan je i u matičnoj školi, gdje su učenici razredne nastave sa svojim učiteljicama proveli dan na tradicionalnom izletu. Dobro su se zabavili učeći igre koje su i njihove učiteljice igrale dok su bile učenice.

Kada je malo zahladilo, došlo je vrijeme da se zatvorimo u razrede i s prakse prijedemo na teoriju. Tako su u listopadu naši učenici održali prvi u nizu nekoliko međugeneracijskih susreta, planiranih u sklopu školskog projekta. Šestaši su, zajedno sa svojom razrednicom Tihanom Mađar, ugostili nekoliko mama te imali priliku naučiti ili se prisjetiti desetak zanimljivih, pomalo zaboravljenih i zanemarenih igara. Najzanimljivija igra bila im je **Mlin s grahom i kukuruzom**, koja slijedi klasična pravila igre Mlin. Istim povodom učenici prvog razreda matične škole ugostili su baku Anu Ladović i djeda Dragutina Cigana. Tom su prilikom dječaci zaigrali **nogomet loptom krpenjačom** koju im je napravio djed Dragutin, a curice su s bakom Anom slagale „**bunare od klipnica**“. Također, povodom Međunarodnog dana

starijih osoba u prostorijama PŠ Miljevci održan je 1. međugeneracijski susret pod nazivom „Kako su se igrali naši stari“. Bake su uputile mališane u pravila pojedinih igara opisujući rekvizite koje su, svojedobno, u nedostatku kupljenih igračkaka, bile prisiljene i same izrađivati, i to u vremenu dok su se odmarale od napornih poslova koje su u ono doba djeca morala obavljati.

U listopadu smo obilježili Dane kruha. Učenici razredne nastave odskakutali su do PŠ Miljevci, gdje su odigrali staru narodnu **Školicu**, a nakon toga uputili su se prema kući učiteljice Ines, gdje su naučili kako peći domaći kruh. Oh, kako je mirisalo dvorište toga dana!

Istog mjeseca proveli smo cijeli tjedan u aktivnostima posvećenim djeci jer smo slavili (već tradicionalni) Dječji tjedan. Tako su u PŠ Miljevci odlučili spasiti igru **Školica** od zaborava, na način da su je ovjekovježili u podlozi školskog hola i sada svakodnevno uživaju u igri. Zadnji dan tjedna, na Dan djevojčica, igrala se tipična „ženska“ igra **Gumi, gumi**. No, varate se ako mislite da se

dječacima ta igra nije svidjela! U matičnoj školi tjedan je obilježen **štafetnom utrkom**. Ali ne bilo kakvom! Umjesto štafetne palice, naši su brzi trkači jedni drugima predavali – jesenske plodove. Nisu se plodovi jeseni koristili samo u štafeti. Imali smo i Dan jabuka koji su u integriranoj nastavi obilježili učenici matične i područne škole. 4. razred s učiteljicom Marijom uredio je svoj pano u čast jabukama, a naši prvašići su s učiteljicom Lidijom pjevali svojim jabukama. Učiteljica Kristina sa svojim je trećeašima crtala omiljeno voće: jabuke, jasno. U PŠ Miljevci su, zamislite, učili o zdravlju i važnosti konzumacije jabuka, no ipak su odigrali i nekoliko igara, poput **plesa s jabukom između glava i trčanja s jabukom**. U sklopu projekta učenici su sudjelovali u natječaju za literarne i likovne radove „Omiljena igra moje bake/mog djeda“ te smo pobjednike proglasili na slavlju sv. Cecilije, tradicionalnoj glazbenoj svečanosti koja je ove godine bila i u službi oživotvorenja tradicionalnih glazbenih i plesnih igara.

U božićno vrijeme došlo je vrijeme za

božićne igre. Tako je učiteljica engleskog jezika Nadin Cuca naučila učenike razredne nastave PŠ Miljevci zanimljivu igru. Radi se

o tradicionalnoj engleskoj igri Conker, koja se igra plodom divljeg kestena vezanog užetom. Održana je i božićna radionica, gdje su se prvašići i njihovi roditelji družili u izradi igračka. Izrađivali su lutke od vune kakvima su se nekada igrale njihove bake. Nakon prijeko potrebnog odmora, nastavljene su aktivnosti na našem projektu. Učenici 4. razreda ugostili su gospođu Katicu Juršik, baku našeg učenika Mislava. Gospođa Katica podijelila je s nama sjećanja na igre iz svog djetinjstva. Ispričala je kako su djevojčicama zbog skromnih mogućnosti i u nedostatku kupljenih igračaka mame i bake same izrađivale krpene lutke, a dječacima krpene lopte, pa je i sama znatizeljnim dječjim očima pokazala kako napraviti lutku. I, konačno, dan koji je većina učenika s oduševljenjem dočekala, kada su mogli postati nešto drugo i „ozbiljno se zaigrati“. Hodnikom su se nazirala različita stvorenja, od malenih bubamara, nešto strašnijih vještica i vampira, sve do velikih i opasnih kauboja, a iz područne su škole javili da je prohodala perilica rublja! Strašno! No, bez straha! Sve je to bila tek scenografija kojom smo proslavili pokladni utorak. Veselje nije dugo trajalo jer se vrlo brzo prionulo novim radnim obvezama. I pogađate tko je bio zaslužan da zabava stane i rad počne? Pa jasno, učiteljica

matematike. Naša stroga Ivana odlučila je izraditi **kaleidoskop**. Kaleidoskop? Naši

roditelji, bake i djedovi sjetit će se te poznate igračke, a učenici su je imali priliku pogledati u učionici osmog razreda, gdje se čuvala nakon što su je osmaši izradili. Učenici drugog razreda sa svojom su se učiteljicom Marijom Peček u sklopu školskog projekta bavili eksplozijom. Proučavajući prikupljene igre naših roditelja, baka i djedova, odlučili su oživjeti igru **Topovi**. Umjesto zemlje, u ruke su uzeli plastelin i od njega pravili mekanu smjesu na svom dlanu. Napravljen top svom se snagom udari o tlo. Što se plastelin bolje oblikuje, to top jače pukne! No, srećom, eksplozije nisu bile jake jer su to ipak drugorazredni topovi. Kako se polako bližio Uskrs, tako su na red došli uskrсни običaji i igre. A kako bi našem projektu dali međunarodnu notu, odlučili smo proučiti neke od običaja vezane uz strane jezike koje učenici uče. Učenici PŠ Miljevci na satu engleskog jezika sudjelovali

su u različitim aktivnostima vezanim za Uskrs, s naglaskom na **egg hunt – lov na jaja**. Asistent Dejan Matota bio je uskrсни zeko te vješto skrio pisanice u školskom dvorištu da bi se moglo krenuti s potragom. Tople sunčeve zrake napokon su se pojavile i izmamile naše učenike na svjež zrak. To su dobro iskoristili „nemilosrdni“ učitelji i organizirali radni dan bez torbi, ali posla

punih ruku. Obilježili smo Dan planeta Zemlje sadnjom cvijeća, uređivanjem kamenjara, vrtnog jezera i školskog parka, skupljanjem starog papira, baterija i plastičnih čepova. A nakon rada, okrijepe i odmora, uslijedila je realizacija školskog projekta „ZaIGRA na škola“ za učenike razredne nastave. Igrali smo: **bacanje potkove (ringlanje), gađanja kozice (kozane),**

potezanja užeta, potezanja mosora i hodanja na štakama. Zahvaljujući gospodinu Jozi Šantaku i posuđenim rekvizitima, uspjeli smo u potpunosti radosno oživjeti stare igre našeg zavičaja! Najviše zanimanja izazvala je igra **povlačenje mosora**. To je stara igra

u kojoj sudjeluju dva igrača odmjeravajući snagu pomoću drvenog štapa. Za kraj možemo istaknuti kako su i učenici i učitelji vrlo zadovoljni postignutim, ponajprije zato što je učenicima jasnija slika života prije interneta i svih blagodati današnjice. Približili smo se svojim bakama i djedovima, majkama i očevima kroz zabavne igre i poučne priče. Razvijali smo kreativnost i snalažljivost, boravili u prirodi, poticali suradnju i natjecanje, ali i međusobno druženje i upoznavanje. Također smo se neizmerno zabavili, ali i naučili nešto o povijesti, učiteljici života, i nadamo se da ćemo stečena znanja sačuvati od zaborava.

Evo naziva nekih igara koje smo „oživjeli“, a opis igara s pravilima i potrebnim rekvizitima za igru moći ćete uskoro pronaći na našoj školskoj mrežnoj stranici ili u tiskanom/digitalnom izdanju.

STARE IGRE: utrke s krumpirima, skakanje u vreći, crna kraljica 1-2-3, dan-noć, nošenje

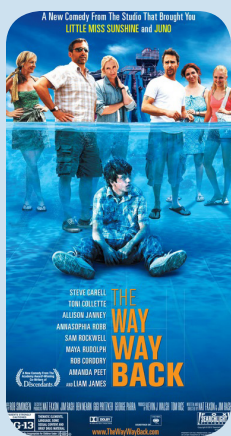

jajeta u žlici, gađanje tronošca, bacanje potkove na štap, lanac-probijanac, kličak, kamena s ramena, potezanje konopa, vrapčec, mlin, ledena baba, vrag s neba, trula kobila, medo u šancu, škola, bunari od klipenica, care, daj vojske!, gumi-gumi, pincek, prasičanje, zuje, čorave babe, tko se boji vuka još, ide maca oko tebe, čvorak, neka puca, leti-leti, sik-sak-suk, topovi

Mirko Milak, učitelj povijesti

BUKOVAČKO KINO OPET PRORADILO

Nakon više od 20 godina, ponovno smo mogli uživati u filmskim projekcijama u Novoj Bukovici zahvaljujući ostvarenom projektu Pučkog otvorenog učilišta Slatina. U sklopu 1. filmskog festivala, FFAKS-a, održane su filmske projekcije zanimljivih dugometražnih naslova. Osim u Novoj Bukovici, FFAKS se od 8. do 11. prosinca odvijao i u kinodvorani Pučkog otvorenog učilišta te holu Srednje škole M. Marulića. 10. prosinca 2014. naši učenici, ali i mještani uživali su u projekcijama igranog filma „A way way back“ ili, u prijevodu, „Ljeto za sjećanje“, animiranog filma „Pinokio 3000“ sinkroniziranog na hrvatski jezik, obiteljskoj avanturi „Crveni pas“ („Red dog“) te „Batleru“, nešto zahtjevnijem filmu o čovjeku koji je kao batler radio u Bijeloj kući i služio osmorici američkih predsjednika. Sve projekcije filmova bile su potpuno besplatne, a odaziv zainteresiranih mještana dokazao je kako je odlazak u kino još uvijek „in“. Nakon uživanja u filmu po izboru, donosimo filmske recenzije, osobne dojmove te preporuke.

„**LJETO ZA SJEĆANJE**“: Sramežljivi četrnaestogodišnjak Duncan odlazi na ljetovanje sa svojom majkom, njezinim dečkom Trentom koji Duncanu naređuje i ništa mu nije dovoljno, te njegovom kćeri Steph. Duncan se teško prilagođava, a situaciju otežava i Steph. Jednom prilikom upoznaje djevojku Susan iz susjedne kuće, s kojom se sprijatelji. Dok se njegova majka s dečkom ludo provodi, Duncan se, da bi potratio vrijeme, zapošljava u obližnjem vodenom parku. Posao mu je ponudio Owen, zaposlenik vodenog parka kojega je upoznao u obližnjoj pizzeriji. U vodenom parku postaje otvoreniji, ima više samopouzdanja i sve se bolje snalazi, a u međuvremenu saznaje da Trent vara njegovu majku te se posvađaju. Trent i majka dogovore se da će ranije prekinuti odmor, što se Duncanu ne sviđa. Po dogovoru prekidaju odmor, a na samom odlasku Susan ga poljubi te on prvi u povijesti vodenog parka prestigne Owena, što vidi njegova majka. Duncan se kući vraća sretniji, samopouzdaniji i pun uspomena.

(Irena Marušić, 8. razred)

„**PINOKIO 3000**“: Svi znamo klasičnu priču: Pinokio je lutak koji je napravio majstor Geppetto. Napravljen od drveta, imao je osobine pravog dječaka. Njegov „otac“ poslao ga je u školu i dao mu par kovanica da si kupi knjige, ali se Pinokio dao nagovoriti da pođe u cirkus s jednim dječakom. Ondje su ga zatvorili u kavez. Te noći posjetila ga je dobra vila kojoj je Pinokio lagao, a ona ga je kaznila tako da mu je rastao nos svaki put kad bi izrekao laž. No, ako bude dobar, postat će pravi dječak. Nova verzija, Pinokio 3000 ne prikazuje drvenog lutka koji je napravio majstor, nego je to robot koji je napravio znanstvenik Geppetto. U novom izdanju filma Pinokio ide u školu i misli da je pravi dječak, a zbog toga mu se djeca u školi rugaju. Grad u kojem živi je Gnjidograd, a gradonačelnik Gnjudić pokušava uništiti zelenilo i pretvoriti sve u metal, pa čak i djecu u robote. Film je osvojio nagradu Goya za najbolji animirani film 2005. godine.

(Antonia Barbara Brzica, 7. razred)

„**CRVENI PAS**“: Film je jako tužan jer se radi o psu koji je lutao i družio se sa svim ljudima. Govorili su da taj pas donosi sreću. Snimljen je prema istinitim događajima o avanturama crvenog psa koji luta tražeći prvog gazdu, a na svom putu uspijeva povezati i spajati ljude oko sebe pomažući im da pronađu ljubav ili sami sebe. No, tužan završetak u kojem pas umire na grobu svoga gazde ne umanjuje vrijednost filma, nego još više pojačava dojmove i nudi životne poruke ljudima.

(Veronika Brzica, 6. razred)

OVISNOST O TEHNOLOGIJI

Ovisnost je stanje organizma koje nastaje uslijed uzimanja nekih sredstava koje uzrokuju ovisnost, a kada se ta sredstva prestanu uzimati dolazi do takozvane krize (izvor: wikipedija). Ne postoje dokazi o počecima ovisnosti, ali se zna da su i životinje vrlo vješte u fermentiranju voća za opijanje. Na primjer, slonovi u svojoj surli mogu fermentirati voće pa se vjeruje da su naši davni preci iz Afrike tu vještinu naučili upravo od slonova. Do kraja 20. stoljeća bile su poznate ovisnosti o drogama, alkoholu i duhanu, no do danas ovisnosti su se naveliko proširile. „Nove“ ovisnosti su: ovisnost o televiziji, ovisnost o internetu, ovisnost o mobitelima i, najnovija, ovisnost o savršanim selfijima. Odlučio sam analizirati upravo ovisnost o tehnologiji jer smo ponajviše njom i okruženi.

Da bi se postalo ovisan o nekoj napravi koje nam olakšavaju život, moramo provoditi nekoliko sati dnevno koristeći ih. Sad razmislite malo o svom danu i recite koliko vremenski koristite mobitel, računalo ili neku drugu napravu? Mislim da se velika većina nas može pronaći u ovakvim ovisnostima. Te su ovisnosti postale štetne čak i za čovjekovo fizičko zdravlje. Najčešće se javljaju glavobolje, slaba cirkulacija, otečenost i crvenilo očiju, a sve više i pogrbljenost.

Naš se mozak lako navikne na učestale radnje pa su se tako opasnosti od ovisnosti o televiziji gotovo izjednačile s onima koje uzrokuju droge. Ovisnost o televiziji glavni je krivac za pretilost ljudi. To znači da vrijeme koje bismo trebali provoditi vježbajući ili pišući zadaću, mi potratimo na televiziju, a televizija je najslađa uz grickalice, pa se tako satima izležavamo i jedemo.

Proveo sam istraživanje u trajanju od 5 dana (jednog školskog tjedna) i shvatio da je u našoj školi najraširenija ovisnost o mobitelima. Kroz tih 5 dana oko 85% učenika nosilo je svoj mobitel svaki dan, a samo 5% nosilo ga je nekoliko puta tjedno. Ostalih 10% učenika ne želi ili ne smije nositi mobitel u školu.

U našoj su školi ovisnosti o internetu i mobitelima toliko uzele maha da smo razvili svoj wi-fi kutak.

U Engleskoj se pojavio slučaj u kojem si je jedan tinejdžer htio prerezati vene zato što nije mogao „uhvatiti“ savršen selfie (izvor: 24 sata.hr). Ovo je prvi slučaj koji je izašao u javnost, ali nažalost nije jedini.

Današnja mladež više se ne sastaje sa svojim prijateljima na igralištu (ili to čini vrlo rijetko), ne razgovaraju „licem u lice“, nego chataju i gotovo ne podižu glave od mobilnih telefona. No, jesu li samo mladi ovisni o tehnologiji? Svjedoci smo sve većem broju odraslih i starijih osoba koje ne mogu provesti dan bez faceboka ili barem jednog pogleda na novosti na svom pametnom telefonu. Istraživanja znanstvenika sa Harvarda pokazala su da su gotovo sve nacije postale ovisne o tehnologiji. (izvor: 24 sata.hr).

Postavlja se pitanje: što bismo trebali napraviti? Trebamo ostaviti svoje mobitele, izaći van i prošetati, družiti se sa svojim prijateljima i igrati društvene, ne-online igre. Život se ne odvija na zaslonu!

Marijan Škrnički, 7. razred

ŠETNJA ETNOPARKOM NAŠE OPĆINE

Udruga žena „Bukovica u srcu“ koju predvodi gospođa Slavica Čižmar uz pomoć sumještana općine započela je ove godine s

uređenjem vlastitog etnoparka. On se nalazi u Vukovarskoj ulici, u malom parku kod križa nedaleko od župne crkve, a zamišljen je kao uređen okoliš s nekoliko ambara, bunarom, malim mlinom i stazama. Ideja se rodila prilikom izleta članica u Baranju i posjeta Ulici zaboravljenog vremena u Karancu. Prvi je ambar darovala obitelj Voš koja živi u Njemačkoj, a drugi je također donacija obitelji iz Viljeva. Sam prijevoz i montaža ambara nije laka jer se oni pri transportu

moraju rastaviti te brižno označiti svaki dio kako bi se na lokaciji sastavili u svom izvornom obliku.

Unutrašnjosti ambara bit će uređivane prema određenim proslavama, događanjima i potrebama.

Predsjednica Udruge ističe kako se članovi bave čuvanjem kulturne baštine i žele da nešto ostane

očuvano od zaborava i za buduće naraštaje te se nada da će u tome i uspjeti uz pomoć općine, sumještana, ali i svih ljudi

dobre volje koji su spremni pomoći napraviti nešto značajno za spomen našem kraju. Zamišljeni etnopark samo je nastavak

očuvanja tradicije započete uređenjem Zavičajnog etnomuzeja Nova Bukovica.

Irena Marušić, 8. razred

PONAŠANJE DJECE U ŠKOLI

Statistika o pohvalama i kaznama jedne osnovne škole u RH: od 1995. do 2004. godine ukupno je učenicima od 1. do 8. razreda izrečeno 816 pohvala (što usmenih, što pisanih), a 68 kazni (ukora, opomena i strogih ukora). Najčešći razlozi pohvala su: dobra ocjena, sjede na mjestu nakon zvona, trude se (pokazuju interes), ne pričaju pod satom, poboljšanje ocjene, napisana zadaća, pomognu nekome, uredna ploča...

Razlozi kazni su uglavnom: razgovor i nepažnja na satu, trče i prave nered po hodniku, trče po razredu, galame u vrijeme odmora, nemaju zadaću, nisu na mjestu kad zvoniti, tuku se...

Pohvale se najčešće koriste: riječima (bravo, odlično...), pohvalom napisanom u bilježnicu, pohvalnicom, dobrom ocjenom, a kazne: također riječima, učenikova isprika povrijeđenom, ostankom u razredu za vrijeme odmora, dopunska nastava i slično. (www.hrcak.srce.hr)

Pravila ponašanje ne razlikuju se bitno od škole do škole. U svakoj školi dočekat će vas kućni red u kojem piše kako treba redovito obavljati zadatke, poštivati druge učenike i učitelje te paziti na svoju i tuđu sigurnost. Ali učenici se ne drže uvijek tih pravila jer vole raditi po svome. Ponašanje djece u školi podijelit ćemo u dvije kategorije, a to su lijepo i neprimjereno ponašanje. Započnimo s lijepim ponašanjem. Iako mnogi misle kako se djeca ne znaju ponašati pa se stalno žale kako su neodgojena i bezobrazna, to baš i nije tako. Jasno, ima i takve djece, no sada ćemo se posvetiti onome što djeca znaju. Put nabiranja primjera dobrog ponašanje djece najlakše je započeti od jutra. Unatoč tomu što jedva gledaju i još se nisu probudila, djeca lijepo i kulturno pozdrave svoje učitelje pri ulasku u školu.

Tijekom cijelog školskog dana ponašaju se pristojno: u znak poštovanje ustaju kada učitelj ulazi u razred, ako nešto trebaju pokucavaju na vrata zbornice i lijepo zamole. „Hvala“ i „molim“ su često korištene riječi, a na kraju dana, kada odlaze svojim kućama, ne ostaje nered iza njih. Učenici pokazuju i zajedništvo jer često vidimo učenike različitog uzrasta kako se druže na školskom igralištu ili igraju nogomet i sve to prođe bez, za sportske terene nažalost uobičajenih, ružnih riječi. Za kraj smo ostavili najveću vrlinu lijepog ponašanja učenika u školi. Pitate se što je to? Prema našem istraživanju, najveća vrlina učenika je sposobnost da budu ljubazni kada nisu raspoloženi, a vjerujte, tinejdžeri nikada nisu raspoloženi!

No, jasno je da u dugoj školskoj godini mora doći i do slučajeva neprimjerenog ponašanja. Nažalost, uvijek će se naći nekolicina učenika koji će iz zadnjih klupa stvarati buku i galamu. Naći će se netko tko će uznemiravati ostale učenike ili netko tko misli da je popio svu pamet svijeta pa će ga netko uzeti na zub. Bude tu i učenika koji neopravdano izostaju s nastave ili im u žaru igre

INTERVJU SA SUDIONIKOM DOMOVINSKOG RATA

Prisjećajući se dana kada je pao slavni Vukovar i čitajući Tomašev „Mali ratni dnevnik“ odlučili smo pronaći osobu koja je sve strahote obrane domovine proživjela na svojoj koži i koja bi nam mogla posvjedočiti kako je to izgledalo. O teškim i slavnim danima devedesetih razgovarali smo s dragovoljcem Domovinskog rata, pripadnikom 132. našičko-orahovačke brigade i mještanimom naše općine, Ivanom Štimcem.

Kada ste se priključili u Hrvatsku vojsku?

Prvo sam se uključio u Specijalnu policiju u siječnju 1991. godine, a u lipnju sam prešao u Zbor narodne garde.

Kakvo ste oružje imali?

Imao sam pištolj češku zbrojevku i automat kalašnjikov.

Je li Vas bilo strah?

Naravno, nikom nije svejedno kad mu oko glave fijuću metci.

Kada ste imali „vatreno krštenje“?

Prvo pravo „vatreno krštenje“ imao sam 2. svibnja 1991. u Borovu Selu. Metci su letjeli sa svih strana,

pobjegne kakva ružna riječ. Ima ponekad i namjernog fizičkog nasilja, ali češće se dogodi da netko sasvim slučajno dobije loptom u glavu. Sve su to, donekle, normalne stvari za djecu te dobi i treba imati razumijevanja. Na kraju krajeva, ti će se nedostaci s godinama ispraviti. No, ono što je teško ispraviti su duboki uzroci zbog kojih se neki učenici neprimjereno ponašaju.

U našem istraživanju došli smo do saznanja da su neki učenici ljuti zbog nepravde učitelja, drugi imaju obiteljskih problema, treći financijskih, a neki se zatvore u sebe i onda samo odjednom „puknu“. Pitamo li se tada ponaša li se netko neprimjereno možda zato što je već u toj dobi shvatio da se neće moći školovati za ono što je želio i sad ga više ništa ne zanima? Često je neprimjereno ponašanje odraz učenikovih obiteljskih prilika jer ako ima problema u obitelji, u školi je često potišten i ljut. Taj razlog vrlo je teško razriješiti jer učenik nema podršku ili oslonac, te se vrlo teško otvara drugima oko sebe. Na sličan način utječe i financijska situacija. To su teške teme na koje mi, djeca, nemamo odgovore, ali netko bi ih trebao imati. Netko stariji, zreliji, učeniji i spremniji. Možda naši učitelji?

a mi smo puzali u kukuruzu.

Kada Vam je bilo najteže?

Najteže mi je bilo u Bosni, u Modriči. Ta je akcija bila jako teška i puno je mojih suboraca poginulo.

Gdje ste sve ratovali?

Ratovao sam širom Hrvatske, od našeg slatinskog područja, preko Posavine, Tenja, Borovog Sela pa sve do zadarskog zaleđa.

Što Vam je bilo najteže i najtužnije u ratu?

Najteže mi je bilo kad se dogodio masakr u Četekovcu, a najtužniji sam bio kad je pao Vukovar.

Kada ste ranjeni?

Ranjen sam 4. veljače 1993. za vrijeme akcije „Maslenica“, kod sela Kašić u zadarskom zaleđu. Granata koja je mene ranila ubila je dva moja prijatelja. U prvom trenutku nisam bio svjestan da sam ranjen, vidio sam svoje mrtve prijatelje i osjetio tugu i nemoć. Nisam osjetio nikakvu bol. Tek sam u bolnici u Zadru postao svjestan što mi se dogodilo, a i bol je bila sve jača. U Zadru su me previli i helikopterom prevezli u bolnicu u Rijeku.

Je li puno vaših suboraca poginulo?

Nažalost, puno ih je poginulo i ranjeno.

Jeste li dobili kakvo odlikovanje?

Dobio sam Red hrvatskog križa koji se dodjeljuje za sudjelovanje u Domovinskom ratu ako ste pritom bili teško ranjeni.

Da ponovno dođe do rata, biste li se opet javili kao dragovoljac?

Naravno, bez razmišljanja bih krenuo u rat kao što sam i davne '91. Samo je jedna domovina.

*Pitanja postavljala: Marija Štimac, 6. razred
Odgovarao: Ivan Štimac, hrvatski dragovoljac*

Ah, učitelji!... I oni su nekad povod za neprimjereni ponašanje. Ponašanje učenika određuje i stanje njihovih ocjena jer, kako iz osobnog iskustva znamo, trebamo se u potpunosti posvetiti školi, ali život i problemi ponekad spriječe u tome i to se odrazi na našim ocjenama. Ponekad bi i učitelji trebali imati više razumijevanja jer bi smo tada svi više uživali u školi.

Ima li načina da se zaustavi neprimjereni ponašanje? Sigurno ima, ali u većini slučajeva stvari se krivo rješavaju. Vrlo se često dogodi da se stvari ostave da se same riješe. To nema smisla jer ništa se neće riješiti od sebe. Teško je učeniku samom vidjeti svoje postupke kao stvar koju treba rješavati i to dovodi do ljutnje i patnje te čekanja trenutka kada će škola završiti i on se maknuti od svega. Iz dana u dan prisiljeni smo gledati i slušati iste ljude i normalno je da nam se neki sviđaju malo više, a neki malo manje,

a tu znaju nastati problemi koji dovedu do neprimjerenog ponašanja. Tek na početku svoga puta i odraslosti, učenike treba naučiti kako se nositi s takvim izazovima kako bi mogli uživati u školi kao mjestu nulte tolerancije na nasilje, bilo verbalno ili fizičko. Svi, ali baš svi, trebamo biti vrlo tolerantni prema svojim kolegama učenicima, ali i učiteljima, kako bismo zaista učinkovito pridonijeli smanjenju neprimjerenog ponašanja.

Nakon provedenog istraživanja koje smo upravo predstavile, zaključujemo da često postoji i lijepo i neprimjereni ponašanje djece u školi. Savjetujemo sve koji redovito zalaze u prostor škole, bila to djeca, školsko osoblje ili učitelji, da treba znati i poštivati granice, treba se prilagođavati ostalima, pomagati i biti susretljivi jedni prema drugima. Nama djeci treba ovo vrijeme provedeno u školi učiniti što ugodnijim za rad i učenje, kako bismo uopće mogli usmjeriti svoje misli na zadatke i obveze jer danas djeca prebrzo odrastaju. No, čak i ako to ponekad nije moguće, svoje osobne probleme, svađe i ostale poteškoće treba rješavati izvan škole jer je škola posljednje mjesto gdje bi trebale nastajati.

Irena Marušić i Barbara Stjepanović, 8. razred

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

Anja Puš, 1. r.

Dejan Marović, 8. r.

Josipa Gorički, 4. r.,
PŠ Miljevci

Marija Krupa, 7. r.

DOMOVINSKI RAT

*Bilo je mračno i hladno,
čule su se bombe i rakete
ravno.*

*Nije bilo svjetla dana,
pucalo se sa svih strana.*

*Nije ih briga bilo.
Jadno se dijete jedva skrilo.
Dolazeći po nas
vikali su na sav glas.*

*Vukovar je pao,
svima nam je žao.
Al do pobjede smo došli mi
boreći se baš svi.*

Renato Matota, 8. razred

VOLIM ZIMU

Hladni vjetrovi zapušu, noseći snježne pahuljice snijega. Iz dimnjaka se diše dim, a vatra u kući veselo pucketeta. Stojim pred kućom i gledam kako pada snijeg. Čekam da napada što više, da se možemo igrati na njemu. Veselim se grudanju i lijepom velikom snješku koji ću napraviti u dvorištu. Konačno obujem čizme, uzmem rukavice i kapu, toplo se obučem i krenem u lijepe zimske igre. Snijeg škripi pod nogama, a ja skakućem po njemu i pravim velike grude. Hladnoću ne osjećam jer igre u snijegu volim više od svega. Skupili su se prijatelji, grude lete, snješko raste sve veći. Čuje se vika i smijeh, vučemo sanjke i spuštamo se niz ulicu. Svjetla su se počela paliti, a mi ne želimo kući. Skaćemo i vičemo do iznemoglosti. Konačno smo se umorili i otišli kućama. Radujemo se novom danu da nastavimo gdje smo stali.

Patricija Križetić, 5. razred

VIANOČNE ZVYKY

Na Štedrý večer sa peče vianočný chlieb, pripravujú sa rôzne jedla, koláče a ozdoby sa vianočný stromček. Do domu sa vnašala slama a prestrela sa pod stôl. Pred večerom sa zapálila sviečka a po modlitbe sa začala pôstna večera. Na polnočnú omšu sme šli pešo a potom sme spievali vianočné piesne.

Vo vianočné ráno ľudia sa umývali vo vode s peniazmi, aby rok bol bohatý. Chlapci šli po dedine koledovať a vinšovať Vianoce, ktoré sa oslavovalo v kruhu rodiny.

Elena Koleno, 5. razred

KASNA JESEN

Jutros ušla sam u selo. U bijeloj maglenoj haljini stajala sam i promatrala ljude kako rade u dvorištima. U kućama sam primijetila vatru na ognjištima. U jednoj kući vatra je gorjela tako snažno da je cijelo ognjište pocrvenjelo. Djeca su još spavala u svojim mekim krevetićima. Na prstima sam prošla kroz cijelo selo. Vidjela sam puno ljudi. Neki su meli i grabali lišće. Gledala sam ljude kako se užurbano pripremaju za zimu. Rekla sam im u prolazu: „Zbogom, dragi ljudi! Ja vam sada idem.“

Otišla sam tiho. Zima je lagano kao vjetrić došla u selo.

Dorotea Dolovski, 4. razred, PŠ Miljevci

Ivana Habuš, 3. r.

David Fuljek, 2. r.

David Terek, 2. r., PŠ Miljevci

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

IZ PISANKI 2. RAZREDA

Ja sam u školi. Na nogama imam papuče koje pričaju i šapću mi rješenja zadataka.

U mojoj pernici je šiljilo koje trga bojice i bojica onda bude pun koš, on se prepuni i ništa više ne stane u njega. (Matija Kribl)

Velika je škola baš fora, ali često imam puno noćnih mora. U školi se uči i piše. Ja skoro znam najviše! (Matej Bračun)

Ja sam Patrick. Idem u drugi razred. Imam psa Maksa. U torbi imam čitanku okupanu bojama. Imam pernicu šarenih boja. U školi imamo zelenu ploču i imamo učiteljicu koja nas uči. (Patrick Brekalo)

Ja sam Alen Pipek. Imam osam godina i živim u Novoj Bukovici. Volim pjesmu „Remek djelo“. Ja bih bio nogometaš. Želim biti nogometaš. Treba završiti četvrti srednje. Moji osjećaji su prema poslu dobri. (Alen Pipek)

Moja je najljepša boja žuta. Ona me podsjeća na Neymara. Žuta je kao Neymar. Plava boja je kao more. Bijela boja je kao majica, a crvena kao jabuka. (Mihael Tudić)

Ne bacajte smeće i vreće u proljeće! (Alen Pipek)

PROLJEĆE

Najljepše godišnje doba je proljeće. Kad mirisno cvijeće počne mirisati, zamiriše cijelo selo. Na sve strane samo cvijeće: ljubičice, tratinčice, visibabe... Vidim ih posvuda: tamo-amo, gore-dolje, lijevo-desno, svuda oko sebe.

Volim proljeće! Mirišem i ja, a i livada. U cvijeću se umivam, pjevam, skačem, igram. Imam i svoju najdražu igru s cvijećem, a to je „voli me – ne voli me“. Po livadi trčim, ali i moji psi trče sa mnom, kao da su i oni veseli što je proljeće. Osim proljeća izmjenjuju se i ljeto i jesen i zima. Ali, ne! Meni je proljeće najdraže!

Sandra Četa, 4. razred

ONIMA KOJI VJERUJU...

Zaboljelo je.
Progutaj knedlu u grlu,
otvori oči šire.
Pobjeda ne spava.

Ništa nije nemoguće.
Čak i kada ne vjeruješ.
Ništa nije nemoguće.

Teško je dosegnuti
ključeve koji otvaraju raj,
no ti to možeš.

Zagrlj život,
penji se, doseži,
ne zaustavljaj se.

Obećaj da ćeš željeti više
i osvijetliti stazu hrabrima.

Samo, molim te, obećaj
da, kada odem, ne zaboraviš
me.

Irena Marušić, 8. razred

Domagoj Knapić, 7. r.

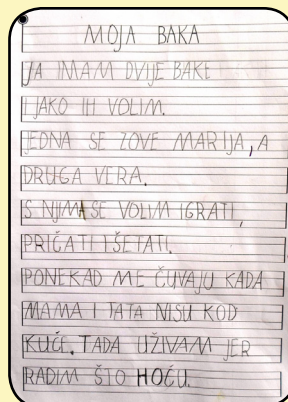
Ana Križetić, 3. r.

Lea Dorčak, 7. r.

Dalibor Palčić, 4. r.

Nikola Ladović, 1. r.

Kristina Matijević, 4. r.

Mateja Podolski, 3. r.

Ivona Pipek, 4. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

DAN PLANETA ZEMLJA

Draga Zemljo, svi znamo da si bolesna i svi se trudimo da ozdraviš. No, neki ljudi samo bace smeće u okoliš i zaborave da su to napravili, a neki to namjerno rade. Oni koji ti žele pomoći svaki dan skupe tone smeća pa ga recikliraju. Samo zato da ti ozdraviš. Svi ćemo ti pomoći, zato da ne živimo u smrdljivom i ružnom svijetu.

David Terek, 2. razred, PŠ Miljevci

PREČO MÁM RÁD SLOVENČINU, PREČO MÁM RÁD SLOVENSKO

Slovensko mám rád, lebo sa v mojej dedine pestuje slovenská kultúra. Môj starý otec prišiel do Chorvátska zo Slovenska. On vie hovoriť po slovensky a ja sa niekedy rozprávam s ním. V škole chodím na hodiny slovenského jazyka a mám ho rád. Minulé leto som bol na Slovensku 10 dní a bolo mi veľmi pekné. Videl som pekné hory, domčeky a kostoly. Rád by som znovu išel na Slovensku, pretože sa mi veľmi páčilo a zoznámil som sa s novými ľuďmi. Teší me, že sa moja dedina stará o slovenskej kultúre a že sa môžeme učiť slovenčinu a ísť na Slovensku.

Alen Šafranko, 7. razred

NA KRILIMA JESENI

U jesen opada lišće s grana. Počinju berbe grožđa. Jesen je jako lijepa, ugodna, mila i topla. Lišće je svakakve boje. Dozrijevaju jesenski plodovi, počinje kišiti i puše vjetar. Djeca beru jesenske plodove i slično. Počinju dozrijevati kesteni i orasi. Ptice selice odlaze na jug u toplije krajeve. Sve šušti od lišća. Nema baš puno sunca. Neki puta jesen je jako hladna, a neki puta jako topla. Većinom se sve bere u jesen. Jako sam vesela kada počne jesen. Jesen počinje 23. rujna, a završava 21. prosinca. U jesen su sve ulice pune lokvi. Ceste su uvijek mokre. Jesen mi je najdraže godišnje doba. U jesen dozrijeva razno povrće koje se bere.

Mateja Podolski, 3. razred

RODA

Roda je ptica selica. Ima duge žute noge, dug vrat i dugačak kljun. Perje joj je bijelo, a krila su crne boje. Hrani se žabama, zmijama i miševima, a lovi svojim dugim nogama i kljunom. Glasa se klepetanjem. Gnijezda pravi visoko na drveću ili na krovovima kuća. Postoje priče da rode donose malu djecu i bacaju ih kroz dimnjak.

Gabriel Kolembus, 2. razred, PŠ Miljevci

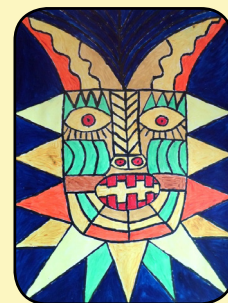
Melani Bubanović, 8. r

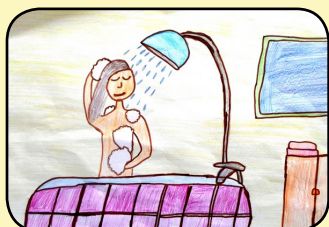
Kristijan Bilavčić, 1. r

*Alen Smiljanić, 2. r.,
PŠ Miljevci*

Zlatko Erdec, 6. r.

Marija Škrnički, 1. r.

Sara Križetić, 7. r.

Lucija Podolski, 6. r.

Ana Škrnički, 7. r.

Josip Gabelić, 3. r.

Ivan Sirovica, 3. r.

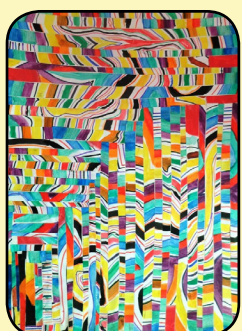
Adrian Bilavčić, 2. r.

Renato Matota, 8. r.

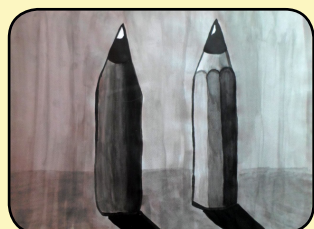
Josip Gabelić, 3. r.

Nives Znika, 7. r.

Kristijan Škrnički, 1. r.

Marijan Škrnički, 7. r.

Zlatko Erdec, 6. r.

Tin Bubanović, 2. r.

IZ BOLA I KRVI NIKNUT ĆE CVIJEĆE

Ne zaboravlja se bol i patnja.
 Žalost nikada ne jenjava.
 Nada i vjera vode nas,
 Snaga i život drže nas.
 Kad bi iz bola i krvi niknulo cvijeće,
 dugo ne bi bilo radosti veće.
 Otvorimo oči svim ljudima
 i glasno viknimo – Vukovar nam je u grudima!

Irena Marušić, 8. razred

PRIČA NAPUŠTENOG DJEČAKA

Svi žele postići nešto u životu i biti netko. Svi imaju snove i želje, ali ponekad to ne ispadne kako treba. Pijani otac i majka u ludnici, „savršena“ obitelj za sedamnaestogodišnjeg Klaufa koji ne mari za mišljenje drugih ljudi. Nije odgojen da razmišlja o tome, nije imao od koga naučiti. Ali i dalje stoji uzdignute glave, čvrsto na zemlji.

Bacajući opušak od cigarete na hladan beton, krenuo je prema školi. Oduvijek je bio od onih učenika o kojima su se u školama pričali svakakvi tračevi. Ali što se dogodi kada osobe koje raznose takve priče, igrom slučaja, govore istinu? Tuka oca bejzbol palicom, pred majkom? Istina. Majku, zamalo, zapalio u kuhinji iz dosade? Istina. No, takve stvari su se događale i prije. Prije, dok je imao oca i majku, ljude koji su se brinuli o njemu. Sada je sam. Majka mu je u ludnici, a otac ima novu obitelj. U Dom ga nisu primili jer je, kako kažu, prestar, samo još koji dan do onog velikog trenutka, punoljetnosti.

Ušao je u učionicu i sjeo u zadnju klupu vraćajući se svojim mislima koje nikada ne spavaju, kao ni on. Već dugo nije bio sretan. Nije spavao ni sanjao jer, kako kažu, Bog zaboravlja takve kao što je on. Učitelji su bili ti koji su ga najviše osuđivali, no tko bi i volio osobu kao što je on?! Sat je završio i otišao je iz razreda. Htio je promijeniti svoj život i pronaći ljubav, sreću, no činilo se nemoguće.

Šest godina nakon svega, ono što nikada nije očekivao, desilo se. Bio je par puta u zatvoru, drogirao se, završio u bolnici, mislili su da se neće izvući, ali sada ima sve. Mlada djevojka osvojila je njegovo srce. Bavi se raznim poslovima, smije se... uspio je. No, on zna da ipak, duboko u srcu, zauvijek će biti onaj isti napušteni dječak.

Barbara Stjepanović, 8. razred

NAROD ZVAN HRVATI

Domovina u našim srcima kuca
 i uvijek smo ju spremni braniti.
 Ljepota krajolika nadaleko puca,
 plodna polja djecu će nam hraniti.

Kad u Hrvatsku dođeš,
 jedno dobro zapamti:
 kojim god puteljkom prođeš,
 nijedan njezin djelić ne dam ti!

Ljubav prema domu širi se i raste,
 od rođenja to me uči mati.
 Lete svud po svijetu, al' se vrate laste.
 Tako će i ovaj narod zvan Hrvati.

Marija Krupa, 7. razred

VOLIM GA

Njegovo je rame meko kao jastuk,
 poljubac sladak kao med s čokoladom.
 Volim ga!

Pogled mu sjajan kao sunce,
 dodir vruć kao srpanjski dan.
 Volim ga!

Kad ga vidim, radost me obuzme.
 Njegovo lice nježno je i glatko.
 Volim ga!

Idem iz škole, gledam u nebo –
 čak i oblaci ispisuju njegovo ime.
 Volim ga!

Korača čvrsto i sigurno.
 Iza njega lebdi svježina gorskog izvora.

On je jedinstven... bolji... najbolji!
 Pa zato ga i volim.

Veronika Brzica, 6. razred

STIHOVIMA KROZ ZAVIČAJ

PREDSTAVLJAMO

Novom rubrikom „Stihovima kroz zavičaj“ želimo čitateljima predstaviti skrivene talente našega zavičaja, točnije ljude s područja naše općine koji pišu predivne pjesme, priče, igrokaze i drugo, ali nikada svoje radove nisu objavili. Ove godine otkrivamo talent gospođe **Slavice Čižmar**, mještanke Nove Bukovice, predsjednice udruge žena „Bukovica u srcu“, koja svojim radom svakodnevno pridonosi očuvanju i njegovanju tradicije, uređuje i promiče naš zavičajni muzej, ističe ljubav prema rodnom mjestu koje nikada nije napustila, a tu ljubav pretače u prelijepe stihove koji su do sada bili skriveni i vidljivi tek rijetkima. Zamolili smo ju da nam dopusti objavljivanje nekoliko svojih literarnih uradaka, na što je velikodušno pristala.

Božica Filipović Veg, učiteljica hrvatskoga jezika

Rodno selo

Hvala ti, sunce,
što ljubiš moj rodni kraj,
moje ljude, prirodu i rad.
Hvala ti, sunce, što nam sve
daješ
i što nam život nije pust.
Ostadoh vjerna svom
rodnom kraju,
u krilu tvom, mirna i sretna.

Stara crkva

Tebi, što stojiš
na brežuljku
uz cestu što krivuda.
Tebi, što stršiš
u beskrajne plave
i znaš što je radost i tuga.
Zvuk tvojih zvona
pozdravlja jutro
i sunce što se rađa.
U podne nas zoveš
da se odmorimo
od teškog rada.
U sutonu plavom
kada gasne dan,
molitvom nam sklapaš
ruke, za miran san.
Crkvo stara,
pod krovom svojim
čuvaš vječne letače
nebeskih visina,
sve molitve, prošnje
i zagovore za kćerku
i sina.
Daješ nam snagu
i kada više nema nade,
da ne klone duša
i zauvijek propadne.
Hvala ti, Bože,
za rijeku milosti
jer ti si jedino mjesto
koje me za sebe čvrsto
veže.
Sve bure ovoga svijeta
nikad me neće
otrgnut od Tebe.

Duša

O, dušo moja,
što se s tobom zbiva?
Zar ne sanjaš u tami
svojih snova?
Zar bol ti ne da dalje?
Osjećam prazninu bez dna
i sutra.
Ali um mi ne dozvoljava
tišinu bez riječi i osjećaja.
Zar je hladnoća okovala
sve što me pokreće –
jutro, dan, noć?
O, dušo moja,
Bog je tvoja hrana
što mi daje sve da mogu
osjetiti, vidjeti, voljeti i oprostiti.

Sjećanje

Prolazim ulicom sjećanja.
Neka draga muzika u ušima.
Pokrivam se pokrivačem od cvjetova
opojnih mirisa.
Daleki oblaci,
a ti na njima.
Pružam ti ruke.
Penjem se ljestvama sjećanja,
al ne mogu te doseći.
Ti mi izmičeš u mislima,
ali me tamo sigurno čekaš
u neka vremena...

Zvona

Najljepši su zvuci svibanjskih zvona.
Lete lako i bezbrižno poput snova
prostranstvima zelenim
moga kraja.
Pa se dižu u visinu plavu
dok večer oboji svijet svojom bojom,
a zvijezde poput bisera blistaju.

U tom božjem savršenstvu
čovjek se nađe,
ali ne prepoznaje
svu tu ljepotu,
već žuri,
žuri u životu.
Stani. Okreni se.
Pogledaj oko sebe.
Pruži ruke.
Pusti oku da uživa
u svom kraju.

Divlje samoborske ljepote

Priroda je prekrasna, zar ne? Naučili smo da su prirodne ljepote u Hrvatskoj jedne od najljepših i najvrjednijih u svijetu, no, za svaki slučaj, da bismo to mogli sa

sigurnošću reći, ove smo godine odabrali Bio i Eko park „Divlje vode“ u Samoboru kao središte naše školske ekscurzije. Ali nećemo krenuti od sredine putovanja jer je bilo još puno zanimljivih odredišta koja smo posjetili toga dana.

Petak je, 8. svibnja. Dan počinje vrlo rano, što nam nije bilo važno jer smo vrlo uzbuđeni već u 7 sati krenuli s našom pustolovinom. Autobus ove godine nije bio onaj slavni, na kat, ali nas to nije previše zabrinjavalo. Naime, nismo gledali kakav je autobus, već kakva je atmosfera u njemu. Vožnja je

trajala 3 puna sata, ali smo se tako dobro provodili da se činilo kako smo u trenu

stigli do odredišta. Najprije smo vidjeli baroknu crkvu i zidine grada koji zajedno čine staru jezgru. Dobivši jedan slobodan sat u Samoboru za aktivnosti po izboru, šetnju i razgledanje, odmah smo potrčali na najpoznatiju samoborsku slasticu – slavne kremšnite. Već napola punih trbuha dočekali smo ručak u restoranu koji je u sklopu Bio parka „Divlje vode“. Sad je bilo sasvim dovoljno energije za sudjelovanje u ostalim ponuđenim sadržajima, kao u vožnji vlakićem ili jahanju konja.

Vrijeme je zaista proletjelo pa smo se teška srca oprostili s raznolikim životinjama u Samoboru i uputili se

prema Grgosovoj špilji. Saznali smo da je voda, koja se tijekom jednog potresa usmjerila prema tom području, načinila tu špilju i još ju uvijek proširuje. Špilja raste tek 1 centimetar u 25 godina, no unatoč tomu, duga je desetke metara. Nakon što smo se dobro rashladili i nadivili prirodnim fenomenima, bili smo ipak sretni vidjeti prirodnu svjetlost i osjetiti sunčevu toplinu. Ovdje se naša pustolovina polako privela kraju. Sretni i umorni pozdravljamo Samobor i njegove ljepote i vraćamo se svojim, u nadi da će sljedeća ekscurzija biti još zanimljivija od ove.

Marijan Škrnički, 7. razred

Suncem okupana Slavonija

U ponedjeljak 11. svibnja krenuli smo na izlet u Osijek. Ušli smo u autobus, mahnuli mamama i krenuli u Osijek. Put nas je vodio kroz naša lijepa slavonska sela, a uz cestu nizale su se plodne slavonske oranice i dovele nas do Osijeka. Dočekao nas je suncem obasjan grad i prekrasna katedrala Svetog Petra

i Pavla. Nakon doručka gledali smo lutkarsku predstavu „Deveta ovčica“, a zatim smo krenuli na rijeku Dravu i čekali

kompu da nas preveze na drugu stranu rijeke. Malo smo se igrali na igralištu pa smo krenuli na ručak u restoran.

Poslije ručka čekao nas je najljepši dio izleta, posjet zoološkom vrtu. Vidjeli smo razne životinje, a meni su se najviše svidjele žirafe, srne i lav. Nakon obilaska zoološkog vrta, krenuli smo u Našice.

U Našicama smo posjetili dvorac grofa Pejačević u kojem je živjela naša poznata skladateljica Dora Pejačević. Umrla je vrlo mlada i sahranjena je u obiteljskoj grobnici u Našicama. Pomalo umorni, ali puni lijepih uspomena krenuli smo kući ispričati roditeljima kako smo se proveli na našem izletu.

Izabela Štimac, 4. razred

Biseri iz školskih klupa

U kojem je zakonodavnom tijelu hrvatski proglašen književnim jezikom?

Kada je počeo 2. svjetski rat?

Koje perje grije ptice?

Papaperje.

Gdje se nalazi paperje?

Kod nogu!

Što se dogodilo Dunji na školskom izletu?

Zatrudnjela je! (točan odgovor:

ugrizla ju je zmija)

Što su enciklopedije?

Jednom riječju: knjige znanja!

Koja je najraširenija mačka na prostorima Južne Amerike?

Klokan.

Tko je otkrio novi kontinent u 18. st. i koji je to kontinent?

Newton Kašković. Ameriku.

Koja se industrija bavi preradom metala?

Metalna.

Koji tip energije imamo u utičnici?

Energiju vjetra.

Što stvaraju vjetrenjače?

Propuh!

Gdje se zabavljalo plemstvo?

U krčmama.

Kako se zovu činovnici u doba Bachovog apsolutizma?

Bachovi gusari.

Što je sonet?

To je pjesma koju je napisao netko tko se zove Sonet ili mu se netko u obitelji zove Sonet.

Prikupio: *Marijan Škrnički, 7. razred*

Osmaši, po čemu ćete pamtiti osnovnu školu?

„Uvijek bismo se smijali izlikama za izostanak iz škole, stvarno je bilo svega!“ –

Irena Marušić

„U pamćenju će mi uvijek ostati sve ludorije kojima smo se bavili tijekom školskih

Rastaje se generacija!

godina!“ – **Marija Habuš**

„U našem razredu ima puno smrdljivih martina, žive na našim prozorima. Njih nikada neću zaboraviti!“ – **Silvija Šterl**

„Ono super pismo koje smo napisali ravnateljici i učiteljima, to nikada neću zaboraviti!“ – **Melani Bubanović**

„Po dobrim prijateljima iz razreda.“ – **Marko Šterl**

„Sve ekskurzije na koje smo išli ostat će mi u pamćenju, na svakoj je bilo super!“ – **Julijana Takač**

„Naša sloga u razredu i kako smo znali dići učiteljima živce!“ – **Robert Majdandžić**

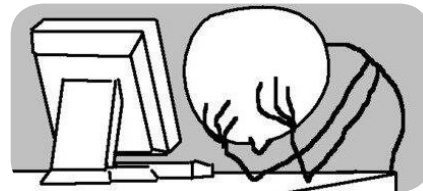
„Osnovnu ću pamtiti po svim opomenama koje smo dobili!“ – **Dejan Marović**

„Uvijek smo se super zabavljali u razredu i nismo radili razliku među učenicima, svi smo se slagali. To je ono najbolje!“ – **Marijana Žalik**

„Po pomaganju ostalih kada odgovaramo i svim izgovorenim biserima. Po slozi koju smo imali u razredu i svemu što smo prošli zajedno.“ – **Barbara Stjepanović**

Što je ironija?

- kad u ulici Nikole Tesle nestane struje
- kad si u zatvoru, a zoveš se Slobodan
- kad ti čitav život sole pamet, a ti umreš od šećera
- kad si Crnogorac, a zoveš se Radiša

- kad umireš od žeđi, a imaš vodu u koljenu
- kad Mira nema mira
- kad si debela, a zoveš se Tanja
- kad si bolestan, a zoveš se Zdravko
- kad si tužan, a zoveš se Srećko
- kad se snima serija „Lovačke priče“ po istinitim događajima
- kad znaš da će tvoja kornjača nakon 100 godina i dalje biti živahna
- kad kupiš japanke kod Kineza

A najučenice su:

Irena Marušić i Manuela Kribl

Zvijezde kažu...

ŠKOLA: Potrudite se malo više, bliži vam se kraj školske godine.

LJUBAV: Prezaljubljeni ste! Ta vas osoba ne primjećuje. Osvrnite se oko sebe, ima još dosta kandidata.

SRETAN DAN: 17. 6. 2015.

ŠKOLA: Niste baš zadovoljili kriterije, morate se još malo potruditi za bolji uspjeh.

LJUBAV: Vaša simpatija vas ne doživljava previše. Prestanite se truditi, uzalud je! Pokušajte zaboraviti tu propalu ljubav i krenuti dalje.

SRETAN DAN: 6. 6. 2015.

ŠKOLA: Ova školska godina prošla je za vas vrlo uspješno, ali još se stignete pokvariti (buaahaaha!).

LJUBAV: Uživat ćete u novoj i kratkoj ljubavi jer ćete preko ljetnih praznika naći nekog tko će vas potpuno osvojiti. Nažalost, osjećaj neće biti uzajaman.

SRETAN DAN: 25. 6. 2015.

ŠKOLA: Uspjeh vam je zadovoljavajuć i ova školska godina je već polako gotova za vas.

LJUBAV: Ne budite u depresiji, stvari će krenuti na bolje. Imate prevelika očekivanja, osvrnite se oko sebe.

SRETAN DAN: 1.6.2015.

ŠKOLA: Imat ćete poteškoća u učenju. Ostalo vam je još jako malo vremena. Potrudite se za željeni rezultat.

LJUBAV: Trenutno ste zaljubljeni, no uzalud se nadate. Ljetni praznici će vam pomoći da shvatite neke stvari koje dosad niste.

SRETAN DAN: 18. 6. 2015.

ŠKOLA: Vrlo ste dobro prošli ovu školsku godinu, premda se i niste toliko trudili.

LJUBAV: Više sreće drugi put! Postoji i malena mogućnost da vam se dogodi nešto zanimljivo i dođe do preokreta.

SRETAN DAN: 19. 6. 2015.

ŠKOLA: Ako ste vi zadovoljni svojim ocjenama, i učitelji su zadovoljni vama.

LJUBAV: Budite malo nježniji, čini se da ste pre naglili. Dosadili ste simp, no ne gubite nadu - još bi moglo nešto biti.

SRETAN DAN: 3. 6. 2015.

ŠKOLA: Popravite ocjene, uhvatite se knjige, izdržite još malo!

LJUBAV: Nemojte patiti zbog određene osobe, nađite drugu ljubav. Previše ste osjećajni.

SRETAN DAN: 10. 6. 2015.

ŠKOLA: Niste se baš proslavili ove godine, no nije tako loše i zabrinjavajuće.

LJUBAV: U divnoj ste vezi. Prijete vam svađe, no to je zanemarivo. Bitno je da se volite.

SRETAN DAN: 13.6.2015.

ŠKOLA: Ova školska godina prošla je vrlo uspješno i zadovoljni ste svojim znanjem.

LJUBAV: Jako ste sretni, u divnoj ste vezi i bit ćete još dugo zaljubljeni, no pripazite na ljubomorne ljude oko sebe.

SRETAN DAN: 29. 6. 2015.

ŠKOLA: Školski uspjesi su vam ove godine dobri i zadovoljni ste ostvarenim rezultatom.

LJUBAV: Zaboravite tu osobu, nije vam suđeno. Ljeto vam donosi novu ljubav, ali trebate se opustiti i ne propuštati prilike.

SRETAN DAN: 27. 6. 2015.

ŠKOLA: Školski uspjesi otišli su u zaborav, prekasno je za sve!

LJUBAV: Ne trudite se oko te osobe ako vas ne primjećuje. Ima puno boljih koji čekaju da osvoje tvoje srce.

SRETAN DAN: 14. 6. 2015.

„Vidovnjakinja“: Barbara Stjepanović, 8. razred

LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJI:

ISTINA O POBJEDNICIMA: Marija Krupa, Marijan Škrnički, Antonia Barbara Brzica (7. r.), Irena Marušić, Marijana Žalik, Manuela Kribl, Silvija Šterl (8. r.)

OMILJENE IGRE MOJE BAKE/MOGA

DJEDA: Mia Orlić, Oliver Kustura, Monika Nikšić, Josip Gabelić, Mateja Podolski (3. r.), Nikola Ladović (1. r.), Mateo Tandarić (2. r.), učenici 4. razreda

MOJ MALI PRIJATELJ: Dorotea Dolovski, Filip Nikić, Renato Lukaček (4. r.), učenici 2. razreda

ZELENO SRCE KUĆA ZA NAS: Josipa Gorički (3. r.), Ana Križetić, Mateja Podolski, Hrvoje Palčić, Ivana Habuš, Mia Orlić (3. r.)

RADOST SLIKANJA UZ GLAZBU: polaznici predškole

SFERA: Gabriel Kolembus, Alen Smiljanić, David Terek (2. r.), Josip Gabelić, Oliver Kustura, Mia Orlić, Mateja Podolski (3. r.), Izabela Štimac, Kristina Matijević (4. r.), učenici 2. razreda

EKO-FOTKA: Irena Marušić (8. r.), Anamarija Bilavčić (5. r.), Marta Juršik, Veronika Brzica, Lucija Podolski (6. r.)

MLADI PJESNICI SLAVONIJE I BARANJE: Irena Marušić (8. r.), Veronika Brzica (6. r.), Elena Koleno (5. r.)

DOK JE SRCA BIT ĆE KROACIJE: Irena Marušić (8. r.)

DANI PJESNIKA: Ivana Habuš, Hrvoje Palčić (3. r.)

HEPOV VIDEO NATJEČAJ: učenici 6. razreda

UČENICI KOJI SU SUDJELOVALI NA ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA:

HRVATSKI JEZIK: Ana Škrnički (7. r.)

MLADI TEHNIČARI: Antonia Barbara Brzica (7. r.), Lucija Podolski (6. r.)

LIDRANO: Irena Marušić (8. r.), literarni rad **LIK 2015.:** Sara Križetić (7. r.)

KEMIJA: Marija Krupa, Ana Škrnički, Marijan Škrnički (7. r.)

BIOLOGIJA: Antonia Barbara Brzica, Marijan Škrnički, Sara Križetić, Ana Škrnički (7. r.)

ENGLJSKI JEZIK: Irena Marušić, Manuela Kribl (8. r.)

GEOGRAFIJA: Ana Škrnički (7. r.)

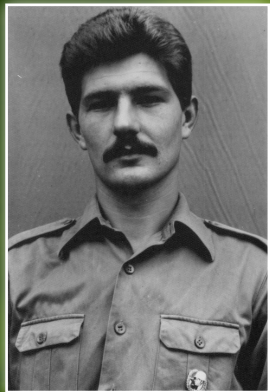
NJEMAČKI JEZIK: Irena Marušić (8. r.)

CRVENI KRIŽ: Sara Križetić, Marijan Škrnički, Antonia Barbara Brzica (7. r.), Barbara Stjepanović, Irena Marušić, Marijana Žalik (8. r.)

VJERONAUK: Marta Juršik, Mladen Banović (6. r.), Ana Škrnički, Marijan Škrnički (7. r.)

POGODI TKO SAM!

**Izgledaju li vam poznato ova lica?
Pokušajte prepoznati djelatnike naše škole.**

Ukoliko neke dječje osmijehe niste prepoznali, svoje odgovore možete provjeriti i dopuniti na podnaslovnici našeg lista, u impresumu.